Łódź, dnia 2 listopada 1937 r.

Łódzki Dziennik Wojewódzki

№ 24

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

I.

371.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 września 1937 roku

w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w Kaliszu.

Na podstawie art. 408 pkt. 14, art. 410 pkt. 9 i 12 i art. 416 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) oraz ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405), na wniosek Wojewody w Łodzi Nr. K. B. I-9/2 z dnia 20 marca 1937 r. zarządzam co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

A. Urządzenia wodociągowe

Obowiązek połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim

§ 1.

Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonymi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak niż 1 rok od daty otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1-ym, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na którym znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§ 2.

Nieruchomości prywatne, niezabudowane budynkami, określonymi w § 1, w chwili otwarcia miejskiego wodociągu na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu, przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 1, jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, nie wprowadzają przymusu pobierania wody, dla celów technicznych i przemysłowych, jak również nie mają zastosowania do nieruchomości, zaopatrzonych z własnych urządzeń w wodę, zdatną do picia, o ile właściciel nieruchomości udowodni, że urządzenia te stale i pewnie dostarczają wodę zdatną do picia.

§ 3.

O czasie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 4.

W razie niezastosowania się właściciela nieruchomości do przepisów § 1 i 2 ust. 1 Zarząd Miejski ma prawo połączyć tę nieruchomość z wodociągiem miejskim i urządzić na niej jeden lub w razie potrzeby kilka punktów odbiorczych wody (zdrojów) na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim.

§ 5.

Połączenia domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim, na przestrzeni od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie, do rurociągu ulicznego wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę. w wysokości określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Połączenia te na przestrzeni od zaworu głównego do rurociągu ulicznego stanowią własność miasta i będą jego kosztem utrzymywane.

Zwolnienie od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

§ 6

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może wyjątkowo zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku zwolnienie traci swą ważność.

Koloniom robotniczym i właścicielom domów skromnie wyposażonych. domów o małych mieszkaniach oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym, Zarząd Miejski może zezwolić. do czasu zmiany charakteru zabudowania, na urządzenie ich kosztem w obrębie nieruchomości zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego, zamiast zwykłych domowych urządzeń wodociągowych.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§ 7

W przypadkach, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest nie wystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich, przekraczających 22 m. lub wysoko położonych budynków, właściciel nieruchomości jest obowiązany zastosować odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Wykonywanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§ 8

Domowe urządzenia wodociągowe mogą być wykonane tylko przez te osoby, które posiadają odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wraz z późniejszymi zmianami.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§ 9

Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego, po wykonaniu domowych urządzeń wodociągowych, może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnienie do wysokości 8 atmosfer i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia wodociągowe.

§ 10

Urządzenia wodociągowe, wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów, mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalniająco wytrzymują próbę cieśnienia na 8 atmosfer i przez Zarząd Miejski stwierdzonym zostanie, że nie wykazują zbyt znacznych odchyleń technicznych od niniejszych przepisów.

Zarząd Miejski może zarządzić zamknięcie istniejących studzien w sposób uniemożliwiający korzystania z nich, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

Utrzymywanie domowej instalacji wodociągowej.

§ 11

Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenia wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenia z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdym zauważonym uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonywanie wszelkich robót na połączeniu z wodociągiem miejskim, na przestrzeni od zaworu głównego do rurociągu ulicznego, należy do Zarządu Miejskiego.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12

Zarząd Miejski może zarządzić poza przypadkami przewidzianymi w przepisach szczególnych, wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących przypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków grożących niebezpieczeństwem;

2) w razie stwierdzenia, iż woda w wodociągu jest zanieczyszczona w sposób dla zdrowia szkodliwy,

3) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych.

4) jeśli odbiorca, pobierający wodę dla celów przemysłowych zalega z opłatami za wode i kanały.

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki powyżej wskazane powody nie ustaną.

W razie nieusunięcia przez właściciela nieruchomości braków w instalacji, określonych wyżej w pkt. 1, w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczaniu wody.

§ 13

Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą jako też wskutek robót, wykonywanych przez Zarząd Miejski w celach rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu, albo też spowodowane przyczynami, wskazanymi w § 12, nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamierzonej przerwie w dostarczaniu wody zainteresowani powinni być możliwie na czas zawiadomieni.

Kontrola domowych urzadzeń wodociągowych.

§ 14

W celu kontroli domowych urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18 do godziny 8.

Opłaty za korzystanie z wody.

§ 15

Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nie-

ruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem miejskim albo powinny były być połączone z tym wodociągiem, w myśl § 1 i 2 tudzież za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie Zarząd Miejski pobiera opłatę według taryfy.

Opłatę za wodę, zużytą dla celów domowych, pobiera Zarząd Miejski, według swego uznania ryczałtowo lub w/g miesięcznych wskazań wodomierzy.

Opłaty ryczałtowe nie mogą jednak być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę według wskazań wodomierza nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych.

Celem kontroli pobierania wody przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo wstawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Odroczenie właścicielowi nieruchomości terminu połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim nie zwalnia właściciela nieruchomości od obowiązku uiszczania opłat wodociągowych, o ile właściciel domu lub osoby zamieszkałe na nieruchomości korzystają ze zdrojów ulicznych.

§ 16

Opłaty za wodę, używaną dla celów przemysłowych, będą pobierane w/g specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie.

§ 17

Opłatę za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości.

O ile w poszczególnych lokalach są oddzielne wodomierze Zarząd Miejski może pobierać opłatę za wodę bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Odpowiedzialność za zniszczenie lub uszkodzenie wodomierza, wynikłe z winy użytkownika, ponoszą właściciel nieruchmości (ust. 1) lub lokator (ust. 2).

Pracownicy miejscy oczytują wskazania wodomierza w obecności osób odpowiedzialnych za jego uszkodzenie (ust. 3) lub ich pełnomocników albo członków rodziny.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości z powodu braku dostępu do wodomierza dwa razy z rzędu nie można było dokonać odczytu, koszta trzeciego odczytu i następnych ponosi właściciel nieruchomości.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Zarządu Miejskiego.

§ 18

Za korzystanie ze wspólnych zdrojów i studzien, zasilanych z miejskiej sieci wodociągowej (§ 6) właściciele nieruchomości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają opłatę według taryfy (§ 94).

§ 19

Od lokali nie zajętych nie pobiera się opłat ryczałtowych, z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza, do pokrycia której obowiązany jest właściciel nieruchomości.

§ 20

Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza ogólnego.

§ 21

W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza, może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do Kasy Zarządu Miejskiego na koszta badania zaliczkę, ustaloną w taryfie.

Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach ustalonych przez Główny Urząd Miar. W razie przekroczenia tych granic, koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przy czym w tym wypadku, w następnym okresie obrachunkowym, potrąca z rachunku sumę, wpłaconą na zabezpieczenie kosztów sprawdzenia wodomierza oraz potrąca lub dolicza koszt wody, błędnie wykazanej bądź niewykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 22

Jeżeliby przy pobieraniu opłat za wodę według wskazań wodomierza okazało się, że wodomierz działa wadliwie i zachodzi obawa, że nie wskazał w danym miesiącu ilości rzeczywiście pobranej wody, to ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej, otrzymanej według wskazań wodomierza za 2 miesiące: poprzedzający zepsucie się wodomierza i następny, po wstawieniu nowego wodomierza.

§ 23

Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miejskiego, połączone z udzieleniem pozwolenia. uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Opłaty nieuiszczone w terminie, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

B. Urządzenia kanalizacyjne

Obowiązek połączenia nieruchomości z kanalizacją miejską.

§ 24

Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonymi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże lub przeznaczonymi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu kanału miejskiego na danej ulicy

lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem ulicznym miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak od 1 roku od daty otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu; na których znajduje się kanał miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być skanalizowane i połączone z kanałem ulicznym, przed oddaniem do użytku części budynków, nadbudowanych, powiększonych lub przebudowanych.

§ 25

Nieruchomości prywatne, niezabudowane w chwili otwarcia kanału miejskiego na odnośnej ulicy lub placu budynkami, określonymi w § 24, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem miejskim po ich zabudowaniu, przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 24, jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, nie mają zastosowania do zakładów przemysłowych i górniczych, tudzież do grup budynków jak np. kolonie robotnicze, gdy te zakłady lub grupy budynków posiadają urządzenia kanalizacyjne, działające w sposób uznany przez władze za właściwy.

§ 26

Zarząd Miejski może zażądać wykonania, w wyznaczonym okresie, połączenia z kanałem ulicznym ścieków z nieruchomości niezabudowanej budynkami, o których mowa w § 24, o ile to będzie uznane za konieczne ze względów zdrowotnych.

Ponadto ze względu na lokalne warunki, na nieruchomościach o kilku frontach, Zarząd Miejski może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych i połączenia tych kanałów z odnośnymi kanałami ulicznymi.

§ 27

O dacie dokonania otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu, Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 28

W razie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń kanalizacyjnych w terminach, wzgl. okresach ustalonych po myśli §§ 24, 25 i 26 Zarząd Miejski ma prawo wykonać, będące w mowie urządzenia na koszt właściciela.

Połączenia domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałami miejskimi.

§ 29

Przyłączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych wykonuje Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości przez wybudowanie przykanalika od granicy nieruchomości do kanału ulicznego.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót, powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Utrzymanie przykanalika w porządku należy do Zarządu Miejskiego. Jeżeli jednak uszkodzenie lub nieprawidłowe jego działanie, wywołane zostało na skutek niewłaściwego korzystania z domowych urządzeń kanalizacyjnych, lub wadliwego działania tych urządzeń, koszta naprawy ponosi właściciel nieruchomości.

Odroczenie terminu wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 30

W przypadkach, gdyby warunki lokalne uniemożliwiały skanalizowanie nieruchomości lub gdyby koszt tego skanalizowania był zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości usuwanie zaś wód opadowych i ściekowych byłoby należycie zabezpieczone w inny sposób, Zarząd Miejski może odroczyć w drodze wyjątku termin wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych ustalony na podstawie § 24, względnie przewidziany w § 25.

Z ustaniem powodu odroczenia traci ono moc obowiązującą.

Sposób skanalizowania nieruchomości.

§ 31

W dzielnicach miasta, posiadających kanalizację rozdzielczą, spływające z nieruchomości wody deszczowe powinny być odprowadzane poza jej obręb osobnymi kanałami.

§ 32

Każda nieruchomość, przyłączona do sieci kanalizacyjnej, musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową miejską, o ile na danej ulicy lub placu istnieje wodociąg miejski.

Od tego obowiązku Zarząd Miejski może zwolnić właścicieli poszczególnych nieruchomości w wypadkach zasługujących na uwzględnienie szczególnej gdy chodzi o nieruchomości, posiadające własny racjonalnie urządzony wodociąg domowy, dostarczający w dostatecznej ilości wodę zdatną do picia (§ 2 ust. 2).

§ 33

Każda nieruchomość powinna być skanalizowana oddzielnie tak, aby całe urządzenie stanowiło odrębną całość, aż do połączenia z kanałem miejskim.

W razie, gdy nieruchomość ma być podzielona na kilka części, taka oddzielna kanalizacja

powinna być zaprowadzona, o ile możności w każdej części nieruchomości.

Oficyny boczne i tylne oraz zabudowania gospodarcze, stojące w podwórzu, mogą posiadać wspólny przewód podwórzowy z budynkiem frontowym, o ile są własnością jednego właściciela. W przeciwnym razie powinny mieć niezależne, bezpośrednie połączenie z kanałem ulicznym.

Wyjątki od postanowień zawartych w ustępach 1-ym, 2-im i 3-im mogą być dopuszczone tylko w razie niezbędnej konieczności tam, gdzie kilka nieruchomości stanowi jedną całość gospodarczą lub gdzie miejscowe warunki nie pozwalają na urządzenie kanalizacji, zgodnie z niniejszymi przepisami, przy czym Zarząd Miejski ma prawo żądać w takich razach odpowiednich zastrzeżeń hipotecznych.

Scieki odprowadzane do kanałów miejskich.

§ 34

Do miejskiej sieci kanalizacyjnej powinny być odprowadzane z oddzielnych nieruchomości drogą podziemną:

1) wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, woda z centralnego ogrzewania i t. p.

2) wszelkie wydzieliny (ekstrementy) ludzkie i płynne zwierzęce,

3) woda z opadów atmosferycznych, o ile kanalizacja miejska jest ogólno spławna, lub też o ile istnieją w ulicy odrębne przewody służące do odprowadzania wód opadowych.

Woda drenażowa może być odprowadzana do miejskiej sieci kanalizacyjnej tylko po uprzednim uzyskaniu pozwolenia.

§ 35

Scieki z nieruchomości, położonych przy ulicach i placach, objętych projektowaną siecią kanalizacyjną, lecz nie posiadających kanałów ulicznych w chwili przeprowadzania robót budowlanych na danej nieruchomości, mają być do czasu przeprowadzenia przez Zarząd Miejski kanału ulicznego na danej ulicy, odprowadzane do prowizorycznych dołów ściekowych i następnie wywożone beczkami, względnie mają być odprowadzane do prowizorycznych filtrów biologicznych i wypuszczane do istniejących starych kanałów miejskich.

Z chwilą wybudowania centralnej kanalizacji miejskiej wszystkie nieruchomości, leżące przy ulicach, lub placach, na których kanalizacja została przeprowadzona, zostaną włączone do tejże kanalizacji.

§ 36

Odprowadzane do miejskich kanałów ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych,

b) stałych odpadków gospodarstwa domowego jak obierzyny, kości, skorupy, gałgany, wata, pierze i t. p.

c) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu chemicznego mogłyby uszkadzać kanały, lub działać szkodliwie na ich trwałość wzgl. czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów, oraz produktów o temperaturze powyżej 40° C.

d) substancyj wybuchowych i łatwo palnych, jak benzyna, eter, alkohol i t. p.,

e) ścieków z zakładów dla chorych zakaźnie ludzi i zwierząt, bez uprzedniej dezynfekcji.

Przy spuszczaniu do kanałów ścieków o temperaturze ponad 40° C. lub zawierających kwasy i zasady, należy je odpowiednio unieszkodliwić przez ochłodzenie, neutralizację lub w inny odpowiedni sposób.

Zarząd Miejski może zabronić lub ograniczyć spuszczanie do kanałów miejskich ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych i t. p., o ile takie ścieki, ze względu na ich jakość, lub ilość, mogą oddziaływać szkodliwie na urządzenia kanalizacyjne miejskie.

§ 37

Przyłączenie drenażu domowego, jako też ścieków ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do przewodów kanalizacyjnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środków uniemożliwiających zamulenie przewodów kanalizacyjnych, oraz przedostawanie się ścieków, lub gazów kanałowych do gruntu.

Minimalne urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach zabudowanych.

§ 38

Przy skanalizowaniu nieruchomości, które w chwili ogłoszenia niniejszych przepisów były zabudowane, wymagane są przynajmniej następujące urządzenia:

a) wszystkie zlewy, umywalki, wanny itp. zarówno już istniejące, jak i nowo ustawiane, powinny być bezpośrednio połączone z przewodem odprowadzającym tak, aby ścieki były odprowadzane do kanału ulicznego drogą podziemną; do użytku zaś mieszkań, niezaopatrzonych w zlewy, należy urządzić na każdym podwórku lub na wspólnym korytarzu jeden ogólny zlew, wraz z kurkiem czerpalnym wodociągowym, należycie zabezpieczonym od działania mrozu; w celach wentylacji przewodów spustowych należy je wyprowadzić ponad dach.

b) na nieruchomościach zabudowanych przed wejściem w życie art. 251 rozoporządzenia Prezydenta Rezczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w każdym mieszkaniu, złożonym z trzech lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia) należy urządzić osobny ustęp

spłukiwany wodą. W przypadku znacznych trudności urządzenia ustępu wewnątrz mieszkania Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości, pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców,

c) na nieruchomościach, które zostały lub zostaną zabudowane albo przebudowane po wejściu w życie przepisu, podanego wyżej w punkcie b), w każdym samoistnym mieszkaniu, złożonym z 2-u lub więcej izb, należy urządzić ustęp, spłukiwany, o wymiarach co najmniej o 0,85 x 1,15 m. oraz zlew kuchenny; dla mieszkań mniejszych, niezaopatrzonych we własne zlewy, należy na każde cztery mieszkania urządzić po jednym wspólnym zlewie, w korytarzu wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców tych mieszkań.

d) na nieruchomościach wspomnianych wyżej w punkcie b), dla mieszkań nie posiadających osobnych ustępów, należy urządzić wspólne ustępy wewnątrz domu, albo jeden ogólny ustęp w podwórzu nieruchomości; ustępy te powinny być połączone z przewodem domowym i zaopatrzone w należyte spłukiwanie; ilość oczek we wspomnianych ustępach powinna być taka, aby na każdych dwudziestu mieszkańców lokali, nie posiadających osobnych ustępów, przypadało co najmniej jedno oczko, ilość ta może być odpowiednio zmniejszona w przyszłości, w miarę urządzenia ustępów w poszczególnych mieszkaniach, a z chwilą urządzenia ustępów we wszystkich mieszkaniach Zarząd Miejski może zwolnić właściciela od obowiązku utrzymywania ustępu ogólnego,

e) wszystkie istniejące ustępy należy odpowiednio przebudować, zabezpieczyć należycie przed działaniem mrozu, zaopatrzyć w należyte spłukiwanie i połączyć z kanałem miejskim,

f) wszystkie rury deszczowe, znajdujące się na froncie domu z wyjątkiem tych, które odprowadzają wodę z małych powierzchni, jak np. z daszków, balkonów i t. p. mają być bezpośrednio połączone z kanałem ulicznym,

g) dla odprowadzenia wody deszczowej z podwórza do kanału ma być urządzony przynajmniej jeden oddzielny wpust podwórzowy.

Przewody do nieczystości i zbiorniki nieczystości.

§ 39.

Na nieruchomościach skanalizowanych nie wolno urządzać żadnych podziemnych zbiorników nieczystości, jak osadniki, doły ściekowe i kloaczne, oraz szyby chłonne.

Po przyłączeniu nieruchomości do kanalizacji miejskiej należy istniejące doły opróżnić, zdezynfekować i zasypać piaskiem, lub innym czystym sypkim materiałem.

Jednocześnie należy usunąć, albo w skuteczny sposób unieruchomić stare podziemne przewody i kanały.

Kanalizowanie piwnic i nisko położonych części nieruchomości.

§ 40.

Zabrania się kanalizowania piwnic i części nieruchomości położonych niżej od dopuszczalnego dla danej ulicy poziomu, a to dla uniknięcia w czasie większych opadów atmosferycznych zalewu nieruchomości wodami brudnymi z kanału.

Zarząd Miejski może pozwolić na skanalizowanie nisko położonych pomieszczeń, jeżeli właściciel nieruchomości dostatecznie uzasadni konieczność tego i zabezpieczy te pomieszczenia od zalewu, za pomocą odpowiednich urządzeń i zaworów, przy czym urządzenia te nie powinny tamować swobodnego odpływu do kanałów, ścieków z wyżej położonych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 41.

Przepompowywanie ścieków z głębokich piwnic do kanału może być uskutecznione tylko w wyjątkowych wypadkach i to w sposób uznany przez Zarząd Miejski za właściwy.

Sporządzanie projektu i wykonanie kanalizacyjnych urządzeń domowych.

§ 42.

Właściciel nieruchomości, zamierzający ją skanalizować i połączyć z kanałem miejskim, powinien zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie danych technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu domowych urządzeń kanalizacyjno-wodociągowych.

Dane te Zarząd Miejski powinien udzielić w terminie nie dłuższym niż dwa tygodnie.

§ 43.

Po przystąpieniu do wykonania robót należy je prowadzić bez przerwy, aż do zupełnego wykończenia.

Domowe urządzenia kanalizacyjne mogą być wykonane tylko przez te osoby, które posiadają odpowiednie uprawnienia stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczyposoplitej z dnia 7-go czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 44.

Przyłączenie instalacji kanalizacyjnej domowej do kanału miejskiego, może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski, domowego urządzenia i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie.

Użytkowanie wykonanych urządzeń.

§ 45.

Zarząd Miejski może pozwolić na tymczasowe użytkowanie pewnych oddzielnych części kana-

lizacji domowej, o ile uzna je za wykonane należycie.

Stałe korzystanie z domowych urządzeń kanalizacyjnych jest dozwolone po stwierdzeniu, przez Zarząd Miejski, że wszystkie urządzenia wykonane są zgodnie z niniejszymi przepisami i w ogóle zadawalniająco, oraz po udzieleniu pozwolenia na ich użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia kanalizacyjne.

§ 46.

Urządzenia, które służyły do odprowadzania ścieków z nieruchomości przed połączeniem jej z kanałem miejskim lub przed wydaniem niniejszych przepisów, należy przerobić, o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych i dla dobrego działania urządzeń.

Kontrola domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 47.

W celu kontroli domowych urządzeń kanalizacyjnych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18 do godziny 8.

W razie stwierdzenia, że domowe urządzenia kanalizacyjne na nieruchomości działają nieprawidłowo, właściciel powinien je doprowadzić do należytego stanu w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski.

Opłaty za korzystanie z kanałów miejskich.

§ 48.

Za korzystanie z kanałów miejskich lub za prawo do takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałami ulicznymi, albo powinny były być połączone z tymi kanałami, na podstawie § 24 i § 25, tudzież za czynności, związane z udzielaniem pozwoleń na budowę urządzeń kanalizacyjnych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za korzystanie z kanałów uiszcza właściciel nieruchomości.

Opłaty te powinny być regulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

O ile w poszczególnych mieszkaniach są oddzielne wodomierze (§ 17) Zarząd Miejski może pobierać opłaty za korzystanie z kanałów miejskich bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Opłaty nieuiszczone w terminie, będą ściągnięte według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

Odroczenie terminu połączenia nieruchomości z kanałem miejskim nie zwalnia właściciela nieruchomości od obowiązku uiszczania opłat kanalizacyjnych za prawo korzystania z kanalizacji miejskiej, o ile właściciel względnie mieszkańcy z tej nieruchomości korzystają z wpustów ulicznych.

II. WARUNKI TECHNICZNE.

A. Urządzenia wodociągowe.

Materiał części instalacyjnych.

§ 49.

Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materiałów, nie wywierających wpływu na jakość wody.

Zawór główny.

§ 50.

Domowe urządzenia wodociągowe powinny posiadać przy wodomierzu, od strony nieruchomości własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego ich opróżnienia. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiednimi spadkami, dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

Wodomierz.

§ 51.

Wodomierz domowy powinien być umieszczony w piwnicy, a w razie gdy to jest niemożliwe, zewnątrz budynku w studzience o wymiarach wynoszących co najmniej 0,8×1,3 m. i o głębokości 1,8 m. z materiału trwałego, nie gnijącego, ani kruszejącego, jak np. cegły, kamienia, betonu, żelazo-betonu itp.

Studzienka powinna posiadać klamry żelazne dla schodzenia oraz otwór włazowy, o średnicy 0,6 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacji poza budynkami.

§ 52.

Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone na głębokości przynajmniej 1 m. 50 cm. pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamknięcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynków.

§ 53.

Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe, po ścianach wewnętrznych. W razie koniecznej potrzeby prowadzenia rur w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości co najmniej 0,3 m. pod podłogą. Zabrania się przy tym układania rur pod twardą podłogą napodłożu betonowym. Przeprowadzania przewodów na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian. albo w bruzdach ściennych, z pozostawieniem izolacji powietrznej dookoła przewodu. Bruzdy te mogą być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie. Zamurowywanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Przewody wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były zabezpieczone przed zamarzaniem oraz przed uderzeniami.

Przewody wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian za pomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer, w odstępach co najwyżej 3 metrowych.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamarzaniu podczas silniejszych mrozów, należy je izolować (otulić) złymi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony, przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych, w zawór przelotowy i kurek spustowy.

Przewody powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§ 54.

Pod każdym wylotem wodociągowym powinno się znajdować odpowiednie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach.

Zabrania się używania kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle.

Przed wannami, zbiornikami klozetowymi i pisuarowymi, należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne zawory pływakowe.

Zabronione jest bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu, jak również ustawianie na poddaszach zbiorników bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową, tudzież bezpośrednie łączenie przewodów wodociągowych z jakimikolwiek przyborami kanalizacyjnymi, bez zamknięcia uniemożliwiającego przepływ odwrotny.

Średnica wylotów i przewodów.

§ 55.

Średnice wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem, przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 15 mm.

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem (restauracyjnym) — 20 mm.

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 25 mm.

d) wylot (kran) pożarny wewnętrzny — co najmniej 40 mm.

Średnice przewodów do przyborów wskazanych wyżej powinny wynosić:

Przewody	Do przyborów wskazanych wyżej pod literami			
	a	b	c	d przy 40 mm
do 2 wylotów	15 mm	20 mm	32 mm	50 mm
przy 3—6 wylotach	20 „	25 „	40 „	80 „
„ 7—10 „	25 „	32 „	—	100 „
ponad 10 wylotów	32 „	40 „	—	100 „

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie, właściwa władza może zezwolić na odstępstwa od norm wyżej podanych w punktach a) do d).

Przewody.

§ 56.

Przewody wodociągowe mogą być wykonywane z rur żeliwnych kielichowych, stalowych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinny być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm. i większych.

Łączenie przewodów żeliwnych powinno być wykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów na sznur biały, sznur smołowy i ołów. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury stalowe ocynkowane mogą być używane tylko na przewody wewnątrz budynku. O ile, w wypadkach wyjątkowych, mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łączenie rur stalowych ocynkowanych powinno być wykonywane na kształtki i łączniki z gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonywane za pomocą kształtek: t. zw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być używane tylko dla takich przewodów, z których woda nie może być czerpana do picia, gotowania i t. p.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonane za pomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych żeliwnych kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur stalowych obustronnie ocynkowanych, powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur

przy średnicy	15 mm.	grub. ścianek	2,7 mm.
„	„	20 mm.	„	„	2,7 mm.
„	„	25 mm.	„	„	3,25 mm.
„	„	32 mm.	„	„	3,25 mm.
„	„	40 mm.	„	„	3,5 mm.
„	„	50 mm.	„	„	3,75 mm.

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych, grubościennych, powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur.

przy średnicy		13 mm.	grub. ścianek		3.5 mm.
„	„	20 mm.	„	„	4,5 mm.
„	„	26 mm	„	„	5,5 mm.
„	„	32 mm.	„	„	6 mm.

Wyżej podane grubości ścianek rur ołowianych, obowiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

B. Urządzenia kanalizacyjne.

Przewody odprowadzające ścieki.

§ 57.

Przewody odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego, powinny być ułożone, o ile możności w kierunkach prostych najkrótszych, powinny posiadać odpowiedni spadek i stanowić łącznie sieć dobrze przewietrzaną i przepłukiwaną. Przewody powinny być układane o ile możności zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z pionów lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane na zewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany, w odpowiedniej od niej odległości, ze względu na zachowanie fundamentów. Zmiany kierunku przewodów wykonywać się powinno za pomocą krzywek, dla linii głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych o promieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

Połączenie boczne jednej rury z drugą, należy urządzać pod kątem nie większym od 60°.

Zagłębienie przewodów.

§ 58.

Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości co najmniej 0,30 m.

Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się co najmniej na głębokości 1.30 m. pod powierzchnią terenu, w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych na zewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie przewodów spustowych.

W wypadkach, gdy warunki techniczne stoją na przeszkodzie zachowania podanej wyżej głębokości zagłębienia przewodu, Zarząd Miejski może zezwolić na płytsze zagłębienie, pod warunkiem zabezpieczenia przewodu od przemarzania.

Spadek przewodów.

§ 59.

Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości aż do kanału ulicznego, powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem ulicznym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów mało zanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolonym może być przełom spadku, pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie co najmniej 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych 40%, przewodów od deszczówek 60%.

§ 60.

Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych na nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów	o średnicy	100 mm.	—	0,03
„	„	„ 150 mm.	—	0,02
„	„	„ 200 mm.	—	0,015
„	„	„ 250 mm.	—	0,01
„	„	„ 300 mm.	—	0,01

Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych wypadkach, pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów za pomocą specjalnych urządzeń.

Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteryn, okaże się, iż spadek całego przewodu miałby być mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą, ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym wypadku rury należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też, na słupach murowanych.
Każda rura powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

Średnica przewodów.

§ 61.

Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny co najmniej wynosić od pojedynczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru . . . . 50 mm

od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalek lub pisuarów	70 mm.
od klozetów wodnych	100 mm.
od rynien deszczowych z ganków i balkonów	50— 70 mm.
od rynien deszczowych z dachów	100—150 mm.

Średnice przewodów odpływowych powinny co najmniej wynosić:

od zwykłych kuchen, pralen, łazienek, pisuarów, pojedynczych klozetów, wpustów stajennych i piwnicznych itp. .	100 mm.
od dużych kuchen (restauracyjnych, hotelowych), dwóch lub większej ilości klozetów, wpustów podwórzowych, przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych .	100--150 mm.
od rynien deszczowych	150 mm.
dla głównego przewodu podwórzowego	150—200 mm. i więcej w razie potrzeby.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą powinny w ogóle przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Dla nieruchomości ponad 3000 m ² powierzchni, oraz w razie przewidywanego znaczniejszego odpływu wód ściekowych, należy wyznaczyć odpowiednie średnice przewodów na podstawie osobnego obliczenia.

Przewody spustowe (piony).

§ 62.

Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem z linią pionową większym niż 45⁰. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linią pionową.

Połączenia przewodów spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45⁰, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach, z należytym umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Przewody spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednego przewodu spustowego, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżniania i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych, lub odwrotnie spuszczania wód brudnych do przewodów spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 63.

Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne, ponad dach powyżej okien i w ogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej niż 4 metry (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny stanowić, o ile możności, pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część przewodu wentylacyjnego, w odległości 0,5 m od dachu, powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm i wyprowadzona do wysokości od 0,5 m do 1,0 m ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów rur pojedyńczych i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych, obsługujących mieszkania.

Zamknięcia wodne.

§ 64.

Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do przewodów spustowych lub odpływowych, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Przewody spustowe dla wód deszczowych połączone z przewodami kanalizacyjnymi, nie wymagają takiego zamknięcia, z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 metry. W tym ostatnim przypadku rury deszczowe powinny posiadać zamknięcia wodne, umieszczone przy ich podstawie, oraz skrzynki z kratami ochronnymi.

Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do oczyszczania; otwory te wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z przewodem spustowym lub odpływowym, możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne także innych systemów, o ile trwałość i dokładność ich działania uznana będzie za nie ulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:

przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach itp co najmniej	75 mm.
przy wpustach co najmniej . .	100 mm.
przy rurach deszczowych co najmniej	100—150 mm.

Średnice rury syfonowej powinny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach itp.	40 mm.
przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych	50 mm.
przy miskach klozetowych . .	100 mm.
przy rurach deszczowych z ganków, balkonów	50 — 70 mm.
przy rurach deszczowych z dachów	100—150 mm.
przy wpustach suterenowych i piwnicznych	100 mm.
przy wpustach podwórzowych	150 mm.

Przyrządy kanalizacyjne, z wyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych, podwórzowych i podłogowych, powinny być zaopatrzone, przed syfonami, w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać co najmniej powierzchni przekroju syfonu w świetle Wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogowe, powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane i wiaderko (zbiorniczek) do osadu. Miski klozetowe nie powinny posiadać kratek.

Zamknięcia burzowe.

§ 65.

W celu zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od zalewu za pośrednictwem domowych urządzeń kanalizacyjnych wodami burzowymi, cofniętymi z kanału ulicznego (§ 40), należy za urządzeniami, zabezpieczającymi te pomieszczenia od zalewu, stosować zasuwy, zamykane ręcznie, o konstrukcji umożliwiającej szybkie zamknięcie.

Prócz zasuw ręcznych dopuszczalne jest stosowanie dodatkowych przyrządów automatycznych.

Zamknięcia burzowe powinny być zakładane w taki sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z urządzeń wyżej ustawionych.

Spustowe przewody deszczowe.

§ 66.

Spustowe przewody deszczowe połączone bezpośrednio z siecią kanalizacyjną, należy o ile możności ustawiać pionowo.

Rury deszczowe, odprowadzające wodę z dachów, pokrytych łupkiem, dachówką lub innym materiałem, mogącym spowodować zanieczyszczenie rur odpływowych, należy zaopatrzyć u dołu w skrzynki żeliwne z kratkami i otworami do usuwania zanieczyszczenia.

Wpusty.

§ 67.

Wodę z podwórza, dróg i w ogóle z powierzchni terenu, odprowadzać należy do kanału za pomocą wpustów.

Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe, celem zatrzymania osadów, gruzu i śmieci.

We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości, zabezpieczonej od zamarzania tj. głębiej niż 1,45 m. pod powierzchnią terenu.

Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być pokryta trwałą nawierzchnią.

Urządzenia zlewowe.

§ 68.

Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem.

Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczowniki), posiadające powierzchnię, dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć otwory łatwo dostępne do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami przeznaczonymi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

Zlewy, zmywaki, umywalnie itp. urządzenia powinny być umieszczone na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdzone do nich bądź śrubami mosiężnymi, wkręconymi w zaprawione w ściany korki drewniane, bądź też ustawione na umocowanych do ściany wspornikach.

Wanny.

§ 69.

Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzewanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawiane w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie, za pomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcia syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Rury przelewowe.

§ 70.

Rury przelewowe od rezerwuarów, zbiorników wody deszczowej, fontann i w ogóle takie rury, które nie zapewniają ciągłego odświeżania wody w syfonie, nie mogą być łączone bezpośrednio z przewodami kanalizacyjnymi; takie rury należy wprowadzać wprost na zewnątrz lub też łączyć z rurą, zakończoną nad wpustem lub zlewem, posiadającym warunki odświeżania wody w syfonie.

Klozety.

§ 71.

Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach oddzielonych od izb mieszkalnych. Wymiary klozetu na jedną miskę powinny wynosić co najmniej 0,85 × 1,15 m. Klozet powinien być dostatecznie oświetlony za pomocą okna, lub sztucznego światła i powinien być zaopatrzony w oddzielny kanał wyciągowy. Podłoga powinna być z terrakoty lub innego nieprzepuszczalnego materiału. Ściany do wysokości 1,2 m. od podłogi powinny być nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem, z bezpośrednim wejściem z podwórza. pomieszczenia te powinny posiadać podłogę nieprzepuszczalną, wzniesioną co najmniej o 15 cm. nad poziom podwórza oraz odpowiednią wentylację i oświetlenie.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone, dla ułatwienia dostępu do przewodów kanalizacyjnych, w celu ich rewizji.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymywania w czystości. Oszalowywanie ich deskami, obmurowywanie lub zabetonowywanie jest niedopuszczalne. Miski włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczone w płytę, wzniesioną nad posadzką.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być umocowane śrubami mosiężnymi do korków drewnianych, umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych zaprawą cementową.

Miski klozetowe powinny być tak urządzone, żeby na miejscu pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłukiwana wodą. Powinny one posiadać zamknięcia wodne, umieszczone bezpośrednio pod miską.

Siedzenia na miskach, o ile są stosowane, powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, o grubości co najmniej 2 cm, umocowane na zawiasach i podnoszone ręcznie lub automatycznie.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1,25 m, przy większej długości tego odgałęzienia należy je zaopatrzyć w specjalną rurę wentylacyjną.

Klozet powinien być zaopatrzony w zbiornik płuczący (płuczkę), umieszczony nie niżej niż 1,6 m nad siedzeniem i dający strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rury spłukujące pomiędzy płuczką a miską, powinny być ołowiane, żelazne ocynkowane, lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową powinno być uskutecznione za pomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem.

Średnica rury, łączącej płuczkę z miską klozetową, powinna wynosić w świetle co najmniej 30 mm.

Przy każdym spłukiwaniu miski powinno się wylewać z płóczki co najmniej 8 litrów wody w ciągu 3 — 5 sekund.

Do spłukiwania misek klozetowych można zastosować również i inne urządzenia spłukujące (np. przyciskowe), uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

Do jednego przewodu spustowego nie należy łączyć, na jednej kondygnacji, więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzania klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy itp. Przemywanie misek klozetowych za pomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile gwarantują one trwałe i skuteczne działanie.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Pisuary.

§ 72.

Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko na stałe przytwierdzone do korpusu, albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyro-

bionych z materiału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. Pisuary powinny być zaopatrzone w należyte zamknięcia wodne i w stałe, lub periodyczne spłukiwanie, z oddzielnych rezerwuarków, spuszczających każdorazowo nie mniej niż 2,5 litra czystej wody.

Pisuary powinny być umieszczone przy ścianach w sposób, podany w § 68 w ustępie końcowym.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień zawartych w niniejszym paragrafie.

Otwory rewizyjne.

§ 73.

Na przewodach odpływowych w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania.

Części przewodów odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki) mogą być umieszczone w studzienkach rewizyjnych, o średnicy wynoszącej w świetle co najmniej 0,80 m, celem dogodnego do nich dostępu.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§ 74.

Przewody i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Zakaz łączenia bezpośredniego urządzeń kanalizacyjnych z wodociągiem.

§ 75.

Bezpośrednie przemywanie urządzeń kanalizacyjnych wodą wodociągową, t. j. dołączanie przewodów wodociągowych bezpośrednio do misek klozetowych, muszli pisuarowych itp. jako też dołączanie ich przez rezerwuarki, nieprzeznaczone wyłącznie do tego celu jest bezwzględnie wzbronione.

Kanalizowanie fabryk.

§ 76.

Przy kanalizowaniu fabryk i zakładów przemysłowych, z których są odprowadzane cuchnące ścieki do wentylacji kanałów powinny być użytkowane kominy fabryczne i paleniska pod kotłami, o ile one do tego celu są zdatne. W tym celu należy przeprowadzić rury o stosownej średnicy pod same paleniska kotłów.

Dołączenie dren.

§ 77.

Dołączanie drenażu domowego do przewodów odpływowych może być dopuszczane pod warunkiem zastosowania środków, zapobiegających możności przenikania do gruntu ścieków kanalizacyjnych w razie podniesienia się poziomu wody w kanale oraz zabezpieczenia przewodów odpływowych od przedostania się do nich piasku i mułu z sieci drenów.

Unieszkodliwienie ścieków.

§ 78.

Scieki fabryczne i przemysłowe, które ze względu na ich jakość mogłyby szkodliwie oddziaływać na urządzenia kanalizacyjne miejskie, powinny być odpowiednio unieszkodliwione, przed wpuszczeniem ich do kanału ulicznego, stosownie do ich właściwości, przy czym główny przewód odpływowy z nieruchomości powinien być zaopatrzony przed wlotem do kanału miejskiego w zasuwę, pozwalającą w razie potrzeby wyłączyć całkowicie odpływ ścieków fabrycznych do kanału.

O sposobie unieszkodliwienia ścieków fabrycznych oraz przydatności przeznaczonych do tego celu urządzeń, decyduje w każdym poszczególnym wypadku Zarząd Miejski.

Materiał przewodów.

§ 79.

Na przewody spustowe i odpływowe wewnątrz budynków z wyjątkiem przypadków niżej (§ 80) wyszczególnionych, powinny być używane rury żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

Na piony wewnętrzne mogą być użyte również rury żeliwne, względnie kamionkowe normalne.

§ 80.

Zewnątrz budynku w odległości co najmniej 2,0 metrów od ścian mogą być zakładane przewody odpływowe z rur kamionkowych z połączeniem na sznur smołowany i kit asfaltowy.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może pozwolić na wykonanie przewodów odpływowych zewnątrz budynku z rur betonowych, z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy albo z rur kamionkowych lub betonowych, z uszczelnieniem na sznur i cement lub glinę.

Zabrania się wykonywania przewodów odpływowych z rur kamionkowych lub betonowych w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien, głębszych piwnic i w ogóle tam, gdzie wymagana jest niezawodna szczelność.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów z przewodami spustowymi mogą być ołowiane, lub żelazne ocynkowane, o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej, lub z innego odpowiedniego materiału.

Materiał syfonów.

§ 81.

Należy używać syfonów z następujących materiałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne niklowane w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm — żeliwne w jednej sztuce,

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż co miska materiału,

d) przy średnicy 100 mm — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych — żeliwne,

e) przy średnicy 100 mm — od wpustów podworzowych żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego, z jakiego materiału zostanie wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materiału.

Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c) powinny być wewnątrz starannie emaliowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spustowymi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe, albo za pomocą mosiężnych łączników.

Materiał wpustów podwórzowych i podłogowych.

§ 82.

Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe, żeliwne lub betonowe, stosownie do materiału przewodu odpływowego, z którym mają być połączone.

Wpusty podłogowe i suterynowe powinny być zawsze żeliwne.

Również żeliwne powinny być wszelkie kraty, pokrywy, płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi

Materiał zmywaków.

§ 83.

Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nie przepuszczającego wody lub metalowe nierdzewiejące.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przy czym w tym ostatnim wypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaliowane.

Materiał misek klozetowych.

§ 84.

Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

W ustępach ogólnych mogą być stosowane miski klozetowe żeliwne, wewnątrz emaliowane.

Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materiału.

Materiał studzienek.

§ 85.

Studzienki powinny być wykonywane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, betonu lub żelazo-betonu.

Materiały przewodów deszczowych spustowych.

§ 86.

Deszczowe rury spustowe od miejsca połączenia ich z kanałem odpływowym do wysokości 2 m nad poziomem terenu, powinny być żeliwne.

Powyżej 2 m. nad poziomem terenu rury te mogą być wykonane z blachy cynkowej lub żelaznej ocynkowanej lub z innego odpowiedniego materiału.

Połączenia przewodów spustowych żeliwnych z kanałem odpływowym powinny być uszczelnione na sznur smołowany i kit asfaltowy, połączenia zaś z rurą deszczową z blachy cynkowej lub żelazną ocynkowaną — na cement.

Gdyby w wyjątkowych wypadkach przewody deszczowe ustawiane były wewnątrz budynku, muszą być one na całej swej długości żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

Materiał innych części kanalizacji.

§ 87.

Wszelkie materiały i urządzenia używane do robót kanalizacyjnych, powinny być w najlepszych gatunkach i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materiałów i urządzeń jeszcze nieznormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§ 88.

Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione, z najlepszego materiału, dobrze wypalone, obustronnie polewane, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni itp.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego, o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm., kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów, oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości co najmniej 60 mm.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m, długość kształtek — 0,6 m.

Grubość ścianek rur kamionkowych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy 100 mm. — 15 mm.
przy średnicy 150 mm. — 17 mm.
przy średnicy 200 mm. — 19 mm.
przy średnicy 250 mm. — 22 mm.
przy średnicy 300 mm. — 25 mm.

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury i kształtki żeliwne.

§ 89.

Rury i kształtki żeliwne używane do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty bez pęknięć, pęcherzy itp., posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Grubość ścianek rur żeliwnych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy 50 mm. — 5 mm.
przy średnicy 70 mm. — 5 mm.
przy średnicy 100 mm. — 6 mm.
przy średnicy 150 mm. — 6 mm.
przy średnicy 200 mm. — 6 mm.

W przypadkach, w których warunki techniczne pozwalają na stosowanie rur kanalizacyjnych lżejszego typu, mogą być używane na przewody pionowe, rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy 50 mm. — 3,5 mm.
przy średnicy 70 mm. — 3,5 mm.
przy średnicy 100 mm. — 4,5 mm.
przy średnicy 150 mm. — 4,5 mm.
przy średnicy 200 mm. — 4,5 mm.

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury ołowiane.

§ 90.

Rury ołowiane stosuje się następujących wymiarów:

wewn. średnica 25 mm grubość ścianek 3 mm
wewn. średnica 30 mm grubość ścianek 3,5 mm
wewn. średnica 40 mm grubość ścienek 4 mm
wewn. średnica 50 mm grubość ścianek 4 mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny

Wykonywanie urządzeń kanalizacyjnych.

§ 91.

Roboty kanalizacyjne należy wykonywać z jak największą starannością i dokładnością.

Dokładność niwelacji i kierunku przewodów powinna być zapewniona przez użycie celowników.

Przy układaniu przewodów należy rury zwracać kielichem w kierunku przeciwnym do spadku przewodu i unikać w miarę możności przecinania ich. stosując odpowiednie króćce i kształtki.

Urządzenia istniejące.

§ 92.

Przy przeróbkach urządzeń istniejących mogą być przez Zarząd Miejski uwzględnione przejściowo pewne ulgi, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe, żeliwne i ołowiane, jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i powietrza i posiadają wymiary niewiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji i średnicy oraz sposobu przeprowadzenia, jak umocowanie do ścian itp., jednakże pozostawione piony spustowe powinny być wyprowadzone ponad dach;

b) istniejące przewody podziemne odpływowe żeliwne, kamionkowe lub betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnią ziemi;

c) istniejące klozety wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są należycie spłókiwane wodą;

d) zdatne do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny, zaopatrzone w zamknięcia wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone od zamarzania;

e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony oraz jeżeli poziom wody w nich odpowiada warunkom zabezpieczenia od zamarzania.

W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przybory przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro tylko okaże się, iż domowe urządzenie kanalizacyjne skutkiem starych przyborów funkcjonują w sposób wadliwy.

III. TARYFA OPŁAT.

§ 93.

Za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie będzie pobierane:

1) za wydanie przez Zarząd Miejski potrzebnych danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych:
   a) do projektu wodociągu domowego . . . . zł. 2.50
   b) do projektu kanalizacji domowej . . . . „ 3.—
2) za rozpatrzenie projektu:
   a) wodociągu domowego od formatu . . . . „ 1.—
   b) kanalizacji domowej . . . . „ 1.—
3) za wydanie pozwolenia na użytkowanie wodociągu domowego, na zasadzie przeprowadzonej rewizji budowy i próby ciśnienia:
   a) w domu czynszowym . . . . „ 10.—
   b) w domu willowym . . . . . „ 7.—
   w każdym domu nie większym niż 4-izbowy i posiadającym nie więcej niż 2 punkty odbioru wody . . . . „ 5.—
4) za wydanie pozwolenia na użytkowanie domowych urządzeń kanalizacyjnych, na zasadzie przeprowadzonej rewizji budowy i szczelności:
   a) w domu czynszowym . . . . „ 10.—
   b) w domu willowym . . . . . „ 7.—
   w każdym domu nie większym niż 4-izbowy . . . . „ 5.—
5) za sporządzenie światłodrukowej kopii z planów, znajdujących się w archiwum — od formatu . . „ 1.—
6) za pozwolenie przejrzenia i odręcznego skopiowania planów, znajdujących się w archiwum . . . . „ 2.—
7) za wydanie na żądanie właściciela nieruchomości zaświadczenia o zaopatrzeniu nieruchomości w urządzenia wodociągowe, względnie kanalizacyjne . . . . „ 2.50

§ 94.

Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego, względnie za prawo korzystania z wody będą pobierane następujące opłaty:

A. Opłaty ryczałtowe.

Za wodę do użytku domowego obliczoną według norm minimalnych, ustalonych poniżej pobiera Zarząd Miejski 0.45 zł. za 1 m³.

1) Za normę zużycia wody przyjmuje się:

na lokal 1-izbowy — 3 m³ miesięcznie
na lokal 2-izbowy — 5 m³ miesięcznie
na lokal 3-izbowy — 7 m³ miesięcznie.
na każdą zaś dalszą izbę przyjmuje się po 2m³ miesięcznie.

Dla suteryn i poddaszy normy powyższe zmniejsza się o połowę.

Za izbę uważa się pomieszczenie o powierzchni podłogi wynoszącej najmniej 10 m². Jeżeli lokal składa się wyłącznie z izb, z których każda ma powierzchnię podłogi mniejszą niż 10m², wówczas dla ubikacji tych przyjmuje się normę o połowę mniejszą.

Nie dotyczy to suteryn i poddaszy.

Ubikacje o powierzchni większej niż 36 m² liczy się:

od 37 do 60 m² za 2-u izbowe
od 61 do 90 m² za 3-y izbowe
od 91 do 120 m² za 4-o izbowe
od 121 do 150 m² za 5-o izbowe.

Każde zaś dalsze 30 m² powierzchni liczy się za jedną izbę.

Przy wyznaczaniu opłat według powyższych norm nie bierze się pod uwagę: przedpokoi, korytarzy, piwnic, szop itp. pomieszczeń, w których nie używa się wody, natomiast bierze się w rachubę stajnie, obory, garaże, tudzież suteryny, w których mieszczą się sklepy warsztaty, przetwórnie itp.

2) Ilość zużycia wody w pomieszczeniach niezamieszkałych tj. biurowych, handlowych, przemysłowych, zakładach naukowych, leczniczych itp., w których zużycie wody obliczone według powyższych norm wynosi ponad 30 m³ miesięcznie, może być ustalone na podstawie odczytów wodomierza.

3) Opłaty za korzystanie z wody ze zdrojów, zasilanych z sieci wodociągowej, pobierane będą według wskazań wodomierza.

4) Za prawo pobierania wody przez właścicieli nieruchomości, które w terminie oznaczonym przez Zarząd Miejski nie zostały przyłączone do wodociągu miejskiego, od daty kiedy powinny być przyłączone, ustanawia się opłatę 0,15 zł. za 1 m³ wody obliczonej według powyższych norm.

Za wodę do gaszenia pożarów opłat nie pobiera się.

B. Opłaty według wskazań wodomierzy:

1) Za wodę zużytą na potrzeby domowe pobiera się za 1 m³ — 0,45 zł.

2) Za wodę zużytą na potrzeby zakładów i instytucyj użyteczności publicznej jak szpitale itp. pobiera się za 1 m³ — 0,30 zł.

3) Za wodę na cele przemysłowe, pobiera się przy zużyciu wody:

a) do 40 m. miesięcznie za 1 m³ 0,30 zł.
b) ponad 40 m. miesięcznie według umowy.

§ 95.

1) Przy zastosowaniu opłat za wodę według wskazań miejskich wodomierzy wynajmowanych odbiorcom wody, za korzystanie z wodomierzy, będą pobierane następujące opłaty miesięczne:

a) za wodomierz o średnicy dopł. 13 i 15 mm. . . . . zł. 1,20
b) za wodomierz o średn. dopł. 20 mm. „ 1,30
c) za wodomierz o średn. dopł. 25 mm. „ 1,70
d) za wodomierz o średn. dopł. 30 mm. „ 2,—
e) za wodomierz o średn. dopł. 40 mm. „ 2,90

Utrzymanie wodomierza w dobrym stanie obciąża Zarząd Miejski.

2) Na zabezpieczenie kosztów, związanych ze sprawdzeniem wodomierza na żądanie zainteresowanych, pobiera się zaliczkę w wysokości złotych 20.—.

3) Za sprawdzenie wodomierza, na żądanie zainteresowanych w przypadku, gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm, ustalonych przez Urząd Miar, pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów sprawdzenia z dodatkiem 15 zł. na pokrycie kosztów wymontowania i ponownego wmontowania wodomierza, przy czym potrąca się zaliczkę pobraną stosownie do pkt. 2 niniejszego paragrafu.

4) Za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy odbiorców wody, pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów naprawy, z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

5) Za odczytanie wodomierza, w przypadkach przewidzianych w § 17, ust. 5-ty, pobierane będzie zł. 2.—

§ 96.

Za korzystanie z ogólno-spławnej lub rozdzielczej kanalizacji miejskiej ustanawia się następujące opłaty:

a) za odprowadzoną wodę ściekową z nieruchomości lub za prawo odprowadzania ścieków domowych do kanałów miejskich, pobiera się opłatę w wysokości 50% opłaty wodociągowej;

b) za odprowadzoną wodę opadową lub gruntową z nieruchomości włączonych do kanalizacji miejskiej pobiera się 0,10 zł. rocznie z 1 m^2 zlewni;

c) za odprowadzoną wodę, zużytą na cele przemysłowe, pobiera się za każdy $mtr.^3$ wody 50% opłat wodociągowych.

W wypadku niejednakowej ilości wody pobieranej z wodociągu miejskiego i odprowadzonej do kanału, w przypadku, gdy zakład lub nieruchomość posiada własny wodociąg, uznany przez Zarząd Miejski i nie korzysta, lub korzysta częściowo z wodociągu miejskiego, opłaty oblicza się dla pomieszczeń mieszkalnych według faktycznych ilości ścieków odprowadzonych do kanału.

§ 97.

W nieruchomościach nie posiadających urządzeń wodociągowych pobierane będą ryczałtowe opłaty kanalizacyjne, ustalone w § 96 w wysokości proporcjonalnej do ryczałtowych opłat wodociągowych, obliczonych według zasad, wymienionych w § 94.

§ 98.

Za wykonanie przez Zarząd Miejski niżej wymienionych robót pobiera się następujące opłaty:

1) Za połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia, obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tym jednak, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większa od 10-ciu metrów;

2) za połączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałem ulicznym będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia, obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z datkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tym jednak, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większą od 10 metrów;

3) za naprawę uszkodzonych urządzeń kanalizacyjnych miejskich, spowodowaną wedliwym działaniem urządzeń domowych, rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

4) za wykonanie przez Zarząd iMejski domowych urządzeń wodociągowych na koszt właściciela nieruchomości — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

5) za wykonanie przez Zarząd Miejski domowej kanalizacji na koszt właściciela nieruchomości, rzeczywiste koszta roboty, dozoru i administracji miejskiej;

6) za wykonanie przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości zdrojów wodociągowych — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów i administracji miejskiej.

§ 99.

W przypadkach nieprzewidzianych w niniejszej taryfie Zarząd Miejski pobiera opłaty według umowy.

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo stosowania odroczeń lub rozłożeń na raty wszystkich należności, wynikających z niniejszych przepisów.

§ 100.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:

(—) Korsak

Podsekretarz Stanu.

372.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 22 października 1937 r. Nr. OA. II. 5/173.

o trybie urzędowania z przesyłkami wartościowymi, paczkami, o centralizacji zamówień i inwentaryzacji, oraz o czuwaniu nad terminowością załatwień.

Do Panów Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego i Panów Starostów Województwa łódzkiego.

I. Przesyłki wartościowe i paczki, otrzymywane przez Biuro Informacyjno-podawcze Urzędu Wojewódzkiego, mają być w następujący sposób rozdzielane między Wydziały:

a) wszystkie przesyłki pieniężne i odnośne zawiadomienia poczty odbiera i kwituje bezpośrednio Oddział budżetowo-gospodarczy, postępując z nimi zgodnie z § 9 ust. 6 przepisów rachunkowo-kasowych,

b) przesyłki wartościowe listowe odbiera i kwituje bezpośrednio Oddział budżetowo-gospodarczy, postępując z nimi zgodnie z § 9 ust. 6 przepisów rachunkowo-kasowych

Na pismach zawartych w takich listach urzędnik Oddziału budżetowo - gospodarczego, prowadzący książkę przekazów i przesyłek wartościowych, odnotuje fakt wpisania załączników wartościowych do książki przekazów i przesyłek wartościowych, określając je i podając pozycję książki, po czym prześle pismo do biura podawczego celem wyciśnięcia pieczęci wpływów i skierowania do właściwego wydziału do załatwienia.

Referent załatwiając sprawę winien wydać w takich sprawach dyspozycje Oddziałowi budżetowo-gospodarczemu, jak należy postąpić z załącznikiem określonym w adnotacji.

c) paczki po otrzymaniu przez Biuro informacyjno-podawcze mają być nie otwierane odsyłane do kancelarii odnośnych wydziałów (druki dla intendenta).

Paczki otwiera i doręcza właściwym referentom, względnie przechowuje czasowo według ich dyspozycyj odnośna kancelaria wydziałowa.

Jeśli w paczce znajduje się pismo, urzędnik kancelarii wydziałowej uda się z nim do biura podawczego, celem wyciśnięcia pieczęci wpływu.

II. Zamówienia.

a) Wszelkie zamówienia, powodujące wydatki z sum budżetowych resortu Min. Spraw Wewnętrznych, mają być skierowywane do Oddziału Budżetowo - gospodarczego bezpośrednio i przez ten Oddział załatwiane.

Będą tu należały zamówienia, powodujące wydatki na środki lokomocyjne, komorne i należności uboczne, opał, światło, wodę, utrzymanie czystości, asenizację, czyszczenie kominów, remont i konserwację sprzętów, zakup pieczęci urzędowych, materiały pisarskie, przybory kancelaryjne, druki, remont i konserwację maszyn biurowych, opłaty pocztowe, telegraficzne, telefoniczne, książki, pisma i ich oprawa i t. p.

Żadnych zamówień bezpośrednio z pominięciem Oddziału budżetowo-gospodarczego uskuteczniać nie wolno — z wyjątkami wskazanymi w okólniku Nr. 35 z dnia 19. VI. 1937 r. o wydatkach z sum ryczałtowych (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 17, poz. 127).

b) Zamówienia wydziałów resortów zespolonych z zakresu:

1) spraw lekarskich i farmaceutycznych odnośnie lekarstw, narzędzi i instrumentów lekarskich i laboratoryjnych;

2) spraw weterynaryjnych odnośnie lekarstw, narzędzi i instrumentów weterynaryjnych;

3) spraw pomiarowych i wodno-melioracyjnych odnośnie narzędzi i instrumentów pomiarowych i wodno-melioracyjnych;

4) spraw drogowych — odnośnie narzędzi i instrumentów geodezyjnych

mają być załatwiane w zainteresowanych komórkach organizacyjnych bezpośrednio.

III. Inwentarze.

Dla całego Urzędu Wojewódzkiego ma być prowadzona księga inwentarzowa podług przepisów Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dnia 13. XII. 1921 r. Nr. Pr. B. 5241. (Zbiór zarz. str. 384 T. I.).

Inwentarz powinien być zapisany w książce inwentarzowej, obejmującej cały majątek ruchomy Urzędu Wojewódzkiego, niepodlegający stosunkowo prędkiemu zużywaniu.

Będzie tu należał inwentarz gospodarczy, maszyny do pisania, meble, umeblowanie biurowe.

Referat gospodarczy ma prowadzić księgę inwentarzową dla inwentarza: gospodarczego, pisarskiego (maszyny), umeblowania, środków lokomocji oraz inwentarza technicznego pomiarowego mierniczego (Oddział budowlany).

Oddzielne inwentarza mają prowadzić:

1) Wydział Zdrowia Publicznego prowadzi:
   a) inwentarz narzędzi, instrumentów lekarskich, potrzebnych do badań komisyjnych lekarskich, rewizyjnych inwalidzkich,
   b) inwentarz laboratoryjny farmaceutyczny.
2) Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych — a mianowicie: Oddziały Pomiarowy i Wodno-melioracyjny prowadzą inwentarze, składające się z książek
   a) inwentarzowej i technicznej,
   b) rachunkowej,
   c) materiałów rysunkowych

Oddziały te prowadzą inwentarze oddzielnie na podstawie tymczasowej instrukcji gospodarczej dla Okręgowych i Powiatowych Urzędów Ziemskich z dnia 6. VII. 1923 r. Nr. 3316/RR. (§ 15) i zarządzenia Min .Rolnictwa i Reform

Rolnych z dnia 27. VIII. 1934 r. Nr. T. 1-2/17 oraz z dnia 30. XII. 1934 r. Nr. 5/6.

Wojewódzki Inspektorat Weterynarii prowadzi oddzielny inwentarz weterynaryjny na podstawie dotychczasowej praktyki i każdorazowych zarządzeń Min. Rolnictwa i Reform Rolnych.

Inspektorat Weterynaryjny prowadzi:

a) inwentarz narzędzi i instrumentów weterynaryjnych,

b) ewidencję otrzymywanych i wydawanych lekarstw, surowic, szczepionek i t. p. (otrzymuje z Min. Roln. i Ref. Roln. specjalne druki).

Wydział Komunikacyjno-Budowlany — Oddział Drogowy — prowadzi inwentarz techniczny geodezyjny, utrzymywany z funduszów przeznaczonych przez Min. Komunikacji na studia geodezyjne.

O ile chodzi o prowadzenie inwentarzy w Starostwach, to kwestię tę unormował okólnik Nr. 113 Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 16. V. 1927 r. Nr. OB. 1858/27 (Zb. zarz. str. 387) w ten sposób, że Urzędy Wojewódzkie nie prowadzą dla Starostw inwentarzy — lecz inwentarze powiatowych władz administracji ogólnej prowadzą Starostwa we własnym zakresie działania.

Wobec tego Urząd Wojewódzki Łódzki, zaopatrując Starostwa w przedmioty inwentarzowe, ma jedynie odnotowywać ubytki w odpowiedni sposób w swych inwentarzach, kontrolując stan inwentarza przy lustracjach na miejscu w Starostwach i stwierdzając aktualność stanu faktycznego z księgą inwentarzową.

Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych dokonuje odpowiednich czynności przy przekazywaniu inwentarza technicznego, lustrując inwentarz w referacie melioracyjnym i weterynaryjnym — przez swe organy nadzorcze.

Wydział Komunikacyjno - Budowlany przeprowadza kontrolę inwentarza technicznego geodezyjnego w Powiatowych Zarządach Drogowych.

Kierownictwa przebudowy dróg i mostów województwa łódzkiego z siedzibą w Łodzi i Piotrkowie oraz Kierownictwo budowy mostów w Kole mają prowadzić oddzielne książki inwentarzowe (urządzeń biurowych i materiałowych) we własnym zakresie działania na podstawie przepisów rachunkowo - kasowych, zatwierdzonych przez Ministra Robót Publicznych z dnia 26. III. 1928 r. Nr. III-1520 dla podległych Ministerstwu Robót Publicznych urzędów i kierowników budowy (powiatowych) prowadzących roboty budowlane lub pomiarowe.

Kontrolę inwentarza utrzymuje Wydział Komunikacyjno-Budowlany — Oddział Drogowy— na miejscu w tych urzędach.

IV. Zainteresowani Panowie Naczelnicy i Panowie Starostowie zechcą wydać odpowiednie zarządzenia, mające na celu zaktualizowanie omawianych inwentarzy.

V. Dopilnowanie wykonania niniejszego zarządzenia na terenie Urzędu Wojewódzkiego poruczam Wicewojewodzie.

VI. Ponaglenia.

Tryb postępowania odnośnie ponagleń wysyłanych w związku z załatwieniami spraw normuje § 70 regulaminu dla Starostw i § 72 regulaminu dla Urzędu Wojewódzkiego — o czym należy podległemu personelowi urzędniczemu przypomnieć.

Celem dalszego usprawnienia załatwiania spraw zwłaszcza ponaglanych zarządzam, aby otrzymywane przez władze administracji ogólnej ponaglenia od władz i urzędów przełożonych, równorzędnych i podległych były scentralizowane w referatach organizacyjnych Starostw podobnie jak to się dzieje w Urzędzie Wojewódzkim.

Otrzymane ponaglenia mają być tego samego dnia załatwiane, oczywiście przez właściwych referentów w tym dniu, w którym ponaglenie otrzymano, t. zn. jeśli ponaglana sprawa dojrzała do załatwienia należy ją merytorycznie załatwić zaraz — jeśli zaś znajduje się w stadium załatwienia i nie może być merytorycznie załatwiona, należy władzę lub urząd ponaglający niezwłocznie zawiadomić o stanie sprawy, prosząc o przedłużenie terminu jej załatwienia.

Przy tej sposobności przypominam, że sprawy załatwiane tymczasowo z oznaczeniem terminu, do którego oczekuje się na odpowiedź, w razie braku odpowiedzi w oznaczonym terminie, winny być do 3 dni w sposób przepisany ponaglane, o ile w interesie sprawy nie leży przedłużenie terminu, co urzędnicy referujący każdorazowo przy przeglądaniu terminatek na akcie zaznaczać powinni, przypominam też obowiązek skrupulatnego przeglądania terminatek i czuwania nad dotrzymywaniem wyznaczonych terminów.

VII. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie, przy czym Panowie Naczelnicy i Panowie Starostowie są obowiązani przestrzegać, aby zarządzenie to było stale przestrzegane w trybie urzędowania.

Wojewoda:
w z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

II.

373.

OGŁOSZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 18. X. 1937 r. Nr. SFI.-9/29/37

o sprostowaniu oczywistej pomyłki w Planie Oddłużenia.

Na mocy art. 81 Postępowania Administracyjnego, Urząd Wojewódzki prostuje, jako oczywistą omyłkę, zaliczenie Teodora Uzarskiego w Planie Oddłużenia m. Piaskowice (Ł. Dz. Woj.

Nr. 9 z 1937 r. str. 193) do rzędu wierzycieli tej gminy z tytułu dostaw i ryczałtów gospodarczych na utrzymanie szkół, podczas gdy w rzeczywistości wykazana w Planie wierzytelność pochodzi z tytułu nadpłaty w podatkach.

Za Wojewodę:

(—) J. Jellinek

Naczelnik Wydziału.

374.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BRZEZIŃSKIEGO

z dnia 20. X. 1937 r. Nr. BG-10/11/37

o publicznym przetargu broni myśliwskiej skonfiskowanej.

Niniejszym podaję do wiadomości, że dnia 15. XI. 1937 r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sali Rady Powiatowej w Brzezinach, ul. Sienkiewicza 14 (parter) sprzedaż z publicznego przetargu broni myśliwskiej zdatnej do użytku oraz szmelcu powstałego z broni.

Do licytacji dopuszczone będą osoby posiadające zezwolenie na kupno broni, oraz osoby posiadające pozwolenie na handel bronią.

Do kupna szmelcu mogą przystąpić handlujący żelazem.

Materiały przeznaczone na licytację obejrzeć można w dniu licytacji do godz. 9,30 rano.

Utrzymujący się przy przetargu obowiązany będzie uiścić 1,1% tytułem opłaty stemplowej od zadeklarowanej na przetargu ceny.

Starosta Powiatowy:

(—) Tadeusz Reind'l.

375.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO KALISKIEGO

z dnia 8. X. 1937 r. Nr. RR.-4-47

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Czartki.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 lipca 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty z dnia 1 czerwca 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Czartki, położonej w gminie Zboroń, powiecie kaliskim.

Za Starostę:

(—) Żaliński

Komisarz Ziemski.

376.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO KALISKIEGO

z dnia 8. X. 1937 r. Nr. RR.-4-48

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Strzałków.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 25 sierpnia 1937 roku uprawomocniło się orzeczenie Starosty z dnia 28 lipca 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Strzałków, położonej w gminie Strzałków, powiecie kaliskim.

Za Starostę:

(—) Żaliński

Komisarz Ziemski.

377.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO PIOTRKOWSKIEGO

z dnia 22. X. 1937 r. Nr. RR. IV-2/91

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Borowa.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 października 1937 r. uprawomocniło się orzeczene Starosty Powiatowego z dnia 17 września 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Borowa, położonej w gminie Łękawa, powiecie piotrkowskim.

Za Starostę:

(—) Z. Wodziński

Komisarz Ziemski.

III.

378.

POSTANOWIENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 października 1937 r. Nr. SF. I. 9/29/37

o prawomocności planu oddłużenia gm. Piaskowice pow. łęczyckiego.

Niniejszym stwierdzam na podstawie przepisu art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej

z dnia 24. X. 1934 r. w brzmieniu Dekretu Prezydenta Rzplitej z dnia 14. XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) i art. 1 ust. (2) Ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Nr. 24 Dz. U. R. P. poz. 151), że plan oddłużenia gminy Piaskowice pow. łęczyckiego ogłoszony w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 9 i 13 z 1937 r., jest prawomocny i stanowi układ obowiązujący strony, jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Wojewoda:
(—) Al. Hauke-Nowak.

IV.

379.

OKÓLNIK Nr. 15
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 21 października 1937 r. Nr. OC II. 16/8

o rozmiarach podwórzy i niezabudowanej przestrzeni na poszczególnych działkach budowlanych.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Zarządów Miejskich i Gminnych na obszarze województwa łódzkiego.

Art. 176 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz 202) stanowiąc, jako ogólną zasadę, że na każdej działce z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 177 powinna być pozostawiona niezabudowana przestrzeń wynosząca co najmniej 25% powierzchni całej działki, zapewniająca dostęp powietrza i światła i czyniąca zadość wymogom bezpieczeństwa od ognia, nie wyklucza jeszcze możliwości odmiennego uregulowania w drodze przepisów miejscowych rozmiarów podwórzy i niezabudowanej przestrzeni, gdyż art. 408 pkt. 3. tegoż prawa głosi, że w ramach tego prawa przepisy miejscowe mają uregulować najmniejsze dopuszczalne rozmiary niezabudowanej przestrzeni i podwórzy na poszczególnych działkach budowlanych, sposób zabudowania działek i sposób urządzania podwórzy; do czasu zaś wydania takich przepisów według art. 420 zachowują moc obowiązującą przepisy, które w charakterze przepisów miejscowych obowiązywały w przedmiocie wyszczególnionych wyżej kwestiach w chwili wejścia w życie omawianego prawa budowlanego.

Z tego wynika, że powołane prawo budowlane nie uchyliło obowiązujących przed wejściem jego w życie poszczególnych miejscowych przepisów, dotyczących uregulowania kwestii rozmiarów podwórzy i niezabudowanej przestrzeni, o ile ustanowione w tych przepisach rozmiary niepodlegającej zabudowaniu przestrzeni nie schodzą poniżej najniższej normy (25% całej powierzchni działki), ustalonej art. 176 cytowanego prawa budowlanego.

(Wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 10. V. 1937 r. Nr. Rej. 7080/34).

Powyższe podaję do wiadomości.

Wojewoda:
w z. (—) Wendorff
Wicewojewoda.

V.

380.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 12. X. 1937 r. Nr. Wojsk. I-1c/17

w sprawie poszukiwania mężczyzn, figurujących w listach poborowych m. Łodzi, a uchylających się od poboru wojskowego.

Do wszystkich Starostw, Zarządów gmin miejskich i wiejskich oraz Komisariatów i posterunków P. P. na terenie województwa łódzkiego.

Zgodnie z okólnikime M. S. Wewn. Nr. 82 z dnia 30. V. 1930 r. Nr. Wojsk. 8/14 Urząd Wojewódzki zarządza poszukiwanie następujących osób, uchylających się od poboru wojskowego:

1. Aronowicz Aron, syn Kałmy i Frajdy-Łai Gryner, ur. 28. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 16/V.

2. Ast Pinchos, syn Arona i Chany Cypry Pulwermacher, ur. 23. X. 1915 r., Łódź, zam. Zgierska 28. Nr. listy pob. 14/III.

3. Aurbach Mojsze Efroim, syn Mordki-Luzera i Estery Warszawskiej, ur. 14. I. 1915 r., Łódź, zam. Południowa 14. Nr. listy pob 20/V.

4. Baumerder Izak, syn NN. i Pesy Heny Baumerder, ur. 10. VI. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 28/V.

5. Bekermajster Dawid, syn Moszka-Borucha i Sury Rajzli Tajtelbaum, ur. 15. VI. 1915 r., Łódź zam. Łódź. Nr. listy pob. 31/V.

6. Babierowski Ryszard, syn Andrzeja i Anny Elzy Fiedler, ur. 26. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 5/VIII.

7. Bartczak Stanisław, syn Stanisława i Stefanii Wysockiej, ur. 15. I. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 6/IX.

8. Bączyński Roman-Stanisław, syn Teodora Józefa i Józefy Ambroziak, ur. 2. VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 4/X.

9. Borensztajn Pinkus, syn Jankla i Dwojry Zachman, ur. 7. V. 1915 r., Łódź, zam. Al. Kościuszki 41. Nr. listy pob. 27/IV.

10. Brzeziner Chaim-Lajzer, syn Dawida i Chany-Gitli Kolskiej, ur. 1. I. 1915 r., Łódź, zamieszkały Belgia-Bruksela. Nr. listy pob. 69/V.

11. Ceukner Ignacy, syn Jana i Bronisławy Urban, ur. 21. VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 74/III.

12. Cejtlin Abe-Dan, syn Izraela i Estery Herszlikowicz, ur. 28. VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 75/V.

13. Chojnacki Antoni Józef, syn Wincentego i Walerii Ryszków, ur. 26. VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 11/X.

14. Frenkiel Mojsze-Majer, syn Chenocha i Gety Zaklikowskiej, ur. 2. XII. 1915 r., Tuszyn, zam. Łódź, Piotrkowska 14. Nr. listy pob. 144/V.

15. Fajerman Dawid, syn Herszlika i Szyfry Cyncynatus, ur. 20. I. 1915 r., Łódź, zam. Kilińskiego 120. Nr. listy pob. 49/VIII

16. Grabiński Wacław, syn Józefa i Berty Paul, ur. 9. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 184/III.

17. Goldberg Jakub-Icek, syn Arona i Mindli Leszczyńskiej, ur. 21. X. 1915 r., Łódź, zamieszk. Łódź. Nr. listy pob. 174/V.

18. Goldsztajn Abram, syn NN. i Rajzli Goldsztajn, ur. 15. IX. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 183/V.

19. Gajewski Zenon, syn Szczepana i Marianny, ur. 18. VII. 1915 r., Łódź, zam. Fabryczna 22. Nr. listy pob. 35/XI.

20. Hanich Albert, syn Adolfa i Natalii Rist, ur. 24. VII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 210/III.

21. Hauszpigiel Jakub, syn Chaima-Dawida i Zysli Gerszonowicz, ur. 12. X. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 218/V.

22. Hammer Szlama-Zanwel, syn Icka i Rywki Dobrzyńskiej, ur. 10. VI. 1915 r., Łódź, zam. Dworska 22. Nr. listy pob. 207/III.

23. Kac Rachmil-Izrael-Izak, syn Jankla i Hindy-Rywki Kon, ur. 13. VI. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 246/V.

24. Kanengiser Nysen, syn Isera i Raszy-Chai Gincberg, ur. 2. V. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr listy pob. 253/V.

25. Kirszbaum Mendel, syn Szlamy-Herszka i Rajzli Feldman, ur. 16. V. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 268/V.

26. Kolski Jakub, syn Abrama-Jakuba i Szymcy Rajzli Gajewicz, urodz. 7. VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 279/V.

27. Kłosek Jan, syn Adama i Marianny Prasoł, ur. 18. I. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr listy pob. 66/IX.

28. Kostecki Stanisław, syn NN. i NN. ur. 15. V. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 51/IX.

29. Kaźmierczak Józef, syn Jana i Bronisławy Nowackiej, ur. 19. III. 1915 r., Łódź, zamieszkały Warszawska 26. Nr. listy pob. 83/XIV.

30. Konarzewski Eugeniusz, syn Jana i Justyny Janich, ur. 31. III. 1915 r., Łódź. zam. Pryncypalna 44. Nr. listy pob. 125/I.

31. Kacenelbogen Henoch, syn Mowszy-Nochima i Heny-Mirli Izraslist, ur. 5. VII 1915 r., Łódź, zam. Śródmiejska 31. Nr. listy pob. 132/IV.

32. Lerke Artur, syn Rudolfa i Olgi Krystyny Dürr, ur. 11. IV. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 323/V.

33. Lichtensztajn Mojsze-Mordka, syn Berysza i Łai Herszkowicz, ur. 15. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 339/V.

34. Litwak Dawid, syn Zelmana-Josko i Chai Racy Jedwab, ur. 26. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 350/V.

35. Lidor Pinchos, syn Szai-Mordki i Ity-Liby Hamburskiej, ur. 15 VIII. 1915 r., Łódź, zam. Żydowska 14. Nr. listy pob. 390/III.

36. Lejzerson Symcha Binem, syn Abrama i Liby Warszawskiej, ur. XII. 1915 r., Kamienna Konecki, zamieszk. Składowa 19. Nr. listy pob. 130/VIII.

37. Łuszczyński Bolesław, syn Jakuba i Józefy Kotwica, ur. 21. I. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 85/IX.

38. Majewski Wacław, syn Stanisława i Marianny Pobrackiej, ur. 28. III. 1915 r., Łódź, zamieszkały Łódź. Nr. listy pob. 406/III.

39. Milchtag Icek, syn Jankiela-Moszka i Ity-Hudesy Swiakowicz, ur. 5. /VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 382/V.

40. Malusiński Henryk, syn Józefa i Heleny Perki, ur. 16. IV. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 148/VIII.

41. Nagel Izrael Aron, syn Chila-Jankla i Symchy Chorowicz, ur. 3. X. 1915 r., Łódź. zam. Łódź. Nr. listy pob. 401/V.

42. Nowakowski Zenon, syn Michała i Anieli Starowiak, ur. 7. IX. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 91/X.

43. Najfeld Szmul-Hersz, syn Szymona i Hindy Ksiezińskiej, ur. 10. I. 1915 r., Łódź, zam. Żeromskiego 19. Nr. listy pob. 219/IV.

44. Oelke Alfred-Rudolf, syn Rudolfa i Olgi Grubert, ur. 10. XII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 415/V.

45. Orner Wolf-Lajb, syn Borucha i Naumy Rotblit, ur. 18. II. 1915 r., Łódź, zam. Cegielniana 66. Nr. listy pob. 426/V.

46. Patora Feliks, syn Antoniego i Marianny Kubickiej, ur. 25. I. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 490/III.

47. Pulwermacher Szlama, syn Abrama i Fajgi Szpringer, ur. 5. VII. 1915 r., Łódź, zamieszk. Łódź. Nr. listy pob. 464/V.

48. Perczyński Jan, syn Piotra i Zofii Walczak, ur. 16. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 497/III.

49. Pawlikowski Artur, syn Ottona i Idy Petzold, ur. 17. VII. 1915 r., Łódź, zam. Warszawska Nr. 11. Nr. listy pob. 440/V.

50. Puchalski Tadeusz, syn Leonarda i Walerii Czerwińskiej, ur. 10. II. 1915 r., Łódź, zam. Cegielniana 26. Nr. listy pob 463/V.

51. Rachula Władysław, syn Jana i Marianny Gołębiowskiej, ur. 14. III. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 520/III.

52. Rakowski Józef, syn Witolda i Marianny Kozioł, ur. 7. III. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 270/IV.

53. Rozencwajg Dawid, syn Lipy i Brajdli-Liby Sybirskiej, ur. 15. VII 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 501/V.

54. Rudecki Eliasz, syn Abrama i Rajzli-Łai Fajfer, ur. 22. VIII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 519/V.

55. Rykman Chaim-Lejb, syn Lipmana i Hendli-Mariem Nitenberg, ur. 21. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 525/V.

56. Richter Maks-Józef, syn Józefa i Emili Bresler ,ur. 22. IV. 1915 r., Łódź. zam Limanowskiego 114. Nr. listy pob. 202/I.

57. Rozen Hersz, syn Jakuba i Ruchli-Racy Jakubowicz. ur. 22. I. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 489/V.

58. Senator Jakub, syn NN. i Liby-Mariem Senator, ur. 15. X. 1915 r., Łódź, zam. Pieprzowa Nr. 6. Nr. listy pob. 578/V.

59. Sobel Feliks, syn Abrama i Ruchli Szlatem, ur. 14. IV. 1915 r., Łódź, zam. Berlin. Winikstr. 4. Nr. listy pob. 547/V.

60. Sendowski Borys, syn Izraela i Hindy-Maeli, ur. 4. I. 1915 r., Łódź, zam. Śródmiejska 44. Nr. listy pob. 297/VII.

61. Szotland Boruch, syn Eliasza i Chai-Sury Birenbaum, ur. 19. I. 1915 r., Radom, zam. Łódź, Sienkiewicza 91. Nr. listy pob. 132/X.

62. Schmidt Brunon, syn Bertolda i Anny Foll, ur. 12. V. 1915 r., Łódź zam. Łódź. Nr. listy pob. 535/V.

63. Śnietański Naftula-Hercek syn Arona i Pesy-Grzesi Smolarczyk, ur. 28. V. 1915 r., Łódź, zam. Łódź, Nr. listy pob. 546/V.

64. Seiler Henryk-Teodor-Folfram, syn Artura i Magdaleny-Marii-Łucji Bernhart, ur. 8. V. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 220/VIII.

65. Spielman Reinhold-Erwin, syn Jakuba i Matyldy Bergman, ur. 3. IV. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 230/VIII.

66. Strzelecki Stefan, syn N.N. i Katarzyny Strzeleckiej, ur. 8. X. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 237/VIII.

67. Szymański Antoni, syn Józefa i Józefy Adamczyk, ur. 4. XI. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 655/III.

68. Szałkowski Stanisław, syn Józefa i Anny Góreckiej, ur. 27. III. 1915 r. Łódź, zam. Łódź, Rawska 13. Nr. listy pob. 226/XIV.

69. Tatarski Samuel, syn Henocha i Ity Chajnowicz, ur. 20. X. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 598/V.

70. Usorowski Zygmunt, syn N.N. i Elżbiety Bronisławy Usorowskiej, urodz. 30. VII 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 249/XIV.

71. Waksman Awner, syn Szmula i Frany Łai Rothajzer, ur. 1. II. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 632/V.

72. Willer Hersz-Ber, syn Henicha i Rywki Sztroch, ur. 10. V. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 648/V.

73. Woźnica Pejsach, syn Nachmana Bedera i Chai Somerfeld, urodz. 1. I. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 658/V.

74. Wiek Eugeniusz, syn Józefa i Walerii Kowalczyk, ur. 23. III. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 264/VIII.

75. Wajnman Izrael, syn Józefa i Rywki-Frajdli Zonsenberg, ur. 14. XII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 628/V.

76. Zalcberg Rubin, syn Zyskinda i Rojzy-Łai Wienzowskiej, ur. 15. IV. 1915 r., Łódź, zam. Łódź, ul. Piłsudskiego 53. Nr. listy pob. 669/V.

77. Zalcman Jakub-Lajb, syn Pinkusa i Estery Feldman, ur. 12. XII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź, ul. Północna 20. Nr. listy pob. 670/V.

78. Załowski Uszer, syn Dydia i Frajdli Zaufer, ur. 10. VII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź, Podrzeczna 3. Nr. listy pob. 749/III.

79. Zelkowicz Szlama, syn Chuna i Czarny Berkenwald, ur. 16. XII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 678/V.

80. Zwierzyński Chaim-Szlama, syn Joska i Estery Łai Wajsberg, ur. 25. XII. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 684/V.

81. Zylberman Eliasz-Wolf, syn Mojżesza i Chany-Fajgi Fiedler, ur. 20. IX. 1915 r., Łódź, zam. Łódź. Nr. listy pob. 688/V.

W wypadku pozytywnych wyników poszukiwań należy porozumieć się bezpośrednio ze Starostwem Grodzkim w Łodzi.

Za Wojewodę:

(—) W. Hawel
Naczelnik Wydziału.

381.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 26 października 1937 r. Nr. P. VI-0/14

o podaniu do wiadomości pisma okólnego Min. Przemysłu i Handlu z dnia 21 września 1937 r. Nr. H. W. VI-4/809 o sposobie postępowania władz przemysłowych I instancji przy wytaczaniu spraw karno-administracyjnych za przekroczenia przepisów sprzedaży mięsa pochodzącego z uboju rytualnego.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Prezydenta m. Łodzi.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i ścisłego stosowania przedruk pisma okólnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 21 września 1937 r. Nr. H. W. VI-4/809 w sprawie powoływania się przy wytaczaniu spraw karno-administracyjnych za przekroczenia przepisów ustawy z 17. IV 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) i wydanych na jej podstawie rozporządzeń — na przepisy tej ustawy względnie rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy.

Za Wojewodę:
(—) Inż. E. Głogowski
Naczelnik Wydziału.

Przedruk.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu
Nr. HW. VI-4 809

Warszawa, dn. 21 IX 1937 r.

Do
Urzędu Wojewódzkiego
w Łodzi.

Władze przemysłowe I instancji, wytaczając koncesjonariuszom sprawy karno-administracyjne za czyny, które stanowią przekroczenia przepisów dot. uboju i sprzedaży rytualnego mięsa pochodzącego z tego uboju, powołują się w swych orzeczeniach karnych na przepisy rozporządzeń z dnia 22. III. 28 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) oraz Min. Opieki Społecznej z dnia 10. XII. 36 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 643) i na tej podstawie Urząd Wojewódzki cofa koncesję na sprzedaż mięsa pochodzącego z uboju rytualnego.

Takie postępowanie, aczkolwiek bez zarzutu z punktu widzenia prawa materialnego, jednak ze względów formalno-prawnych musi za sobą pociągnąć unieważnienie decyzji jako niezgodnej z § 19 rozporządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dnia 5. IX. 36 r. o warunkach obrotu mięsem pochodzącym z uboju rytualnego (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 505), który to przepis m. in. zezwala na cofnięcie koncesji tylko za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy z dnia 17. IV. 36 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) i wydanych na jej podstawie rozporządzeń.

Ministerstwo prosi przeto Urząd Wojewódzki o pouczenie władz przemysłowych I instancji, aby w przyszłości przy wytaczaniu spraw karno-administracyjnych koncesjonariuszom powoływano się na przepisy cytowanej ustawy wzgl. rozporządzeń wykonawczych, t. zn. rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26. VIII. 36 r. o sposobach i warunkach uboju rytualnego zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 504) oraz rozporządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dnia 5. IX. 36 r. o warunkach obrotu mięsem pochodzącym z uboju rytualnego (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 505).

W wypadkach dokonywania potajemnego uboju rytualnego należy się powoływać na § 2 ust. 1 rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26. VIII. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 504).

Dyrektor Departamentu
(—) T. Geppert

382.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 26 października 1937 r. Nr. P. VI-0/16

o podaniu do wiadomości pisma okólnego Min. Przemysłu i Handlu z dn. 11 października 1937 r. Nr. H. W. XII-1/24 w sprawie wystaw i targów gospodarczych.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości przedruk pisma okólnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 11 października 1937 r. Nr. H. W. XII-1/24 w sprawie wystaw i targów gospodarczych celem ścisłego stosowania się do treści zarządzenia Ministerstwa zarówno co do pociągania winnych otwarcia wystawy wbrew obowiązującym przepisom, jak również i dopuszczania do otwarcia albo zamknięcia już otwartej wystawy lub targów, urządzonych wbrew przepisom.

Za Wojewodę:
(—) Inż. E. Głogowski
Naczelnik Wydziału.

Przedruk.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu
HW. XII.-1/24.

Warszawa, dn. 11 X 1937 r.

W sprawie wystaw i targów gospodarczych.

Do
Urzędu Wojewódzkiego
w Łodzi.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zauważyło, że coraz częściej na terenie Państwa dochodzą do skutku wystawy i targi bez zezwolenia władzy, przewidzianego rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wysta-

wach i targach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 884).

Ponad to zdarzają się wypadki, że przed uzyskaniem zezwolenia organizatorzy wystaw i targów propagują te imprezy w prasie, rozpowszechniają o nich afisze i prospekty, przyjmują zamówienia na stoiska od wystawców itp. słowem przystępują do akcji organizacji wystaw i targów, zaciągają zobowiązania, bez uprzedniego skomunikowania się z władzą.

Takiemu stanowi rzeczy należy energicznie przeciwdziałać.

W związku z tym, Ministerstwo Przemysłu i Handlu przypomina, że w myśl art. 6 wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 17 listopada 1927 r., niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej za tego rodzaju postępowanie, właściwa powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest nie dopuścić do otwarcia wystawy lub targów gospodarczych lub zamknąć już otwarte, o ile wystawa lub targi zostały urządzone wbrew przepisom obowiązującym.

Dyrektor Departamentu
(—) T. Geppert

383.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 26 października 1937 r. Nr. P. VII-0/15

o podaniu do wiadomości okólnika Ministerstwa Przemysłu i Handlu Nr. 51 z dnia 17 września 1937 r. Nr. P. R. II. 1/120 w sprawie robót betoniarskich, terrazzowych i lastrykowych.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Łódzkiego i Zarządu Miejskiego w Łodzi.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania przedruk okólnika Min. Przemysłu i Handlu w sprawie robót betonowych, terrazzowych, lastrykowych i t. p.

Za Wojewodę:
(—) Inż E. Głogowski
Naczelnik Wydziału

Przedruk.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu
Nr. P. R. II. 1/120.

Warszawa dn. 17 IX. 1937 r.

W sprawie robót betoniarskich, terrazzowych, lastrykowych i t. p.

Okólnik Nr. 51

Do
Urzędu Wojewódzkiego
w Łodzi

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęło zakwalifikowanie przedsiębiorstw betoniarskich Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyjaśnia, że w obecnym stanie prawnym betoniarstwo jest t. zw. przemysłem wolnym.

W zakres betoniarstwa wchodzi:

a. betoniarstwo proste użytkowe, obejmujące wyrób tego rodzaju przedmiotów jak: pustaki, dachówki, cegła cementowa, płyty chodnikowe, rury, kręgi studzienne, słupy ogrodzeniowe, tralki, wazony, płyty ścienne, krawężniki, baseny, kadzie, stopnie, parapety i t. p.;

b. betoniarstwo szlachetne (ornamentacyjne), obejmujące wyroby ze sztucznego kamienia dla celów budowlanych, roboty ze sztucznego marmuru (stiuk, stucco, lustro), wykonywanie ksylolitu (skałodrzewu), lastrico (terrazzo) itp.

Pozą powyższymi wytworami produkowanymi w wytworniach wykonywane są również roboty poza warsztatami pracy, gdy wykłada się odpowiednią zaprawą szlachetną betonu, jak „lastrico", sztuczny kamień i. t. p., widoczne powierzchnie użytkowe. Roboty te dokonywane być mogą zarówno przez mularzy i kamieniarzy, jak i przez przedsiębiorstwa betoniarskie.

Wykładanie ścian i podłóg cegłą ozdobną — okładziną, płytkami ze sztucznego kamienia, terrazzowymi, glazurowanymi i innymi, dostarczonymi na budowlę w stanie gotowym, o ile stosowana jest przy tym zaprawa zwykła (cementowa), to czynności te wchodzą w zakres rzemiosła mularskiego. Natomiast wyrób płyt betonowych oraz wykładanie ścian płytami z tych właśnie sztucznych kamieni, o ile stosowana jest przy tym zaprawa ze sztucznego kamienia oraz obróbka tej zaprawy włącznie do szlifowania i polerowania należy zaliczyć do betoniarstwa.

Naczelnik Wydziału
(—) Chrzanowski.

VI.

384.

WYKAZ

chorób zaraźliwych zwierzęcych na obszarze województwa łódzkiego w miesiącu wrześniu 1937 roku.

IV. Wąglik.

pow. koniński — Szczepidło, Solanki, Maliniec.

VI. Zaraza bydła i dziczyzny.

pow. kolski — Szczerkowo, Grodna, Rosocha.
pow. koniński — Jóźwin, Strumyk, Grzymiszew.
pow. łęczycki — Sławoszew.
pow. turecki — Turek.

VII. Gruźlica otwarta.

pow. turecki — Brodnia, Cielce.

XIII. Świerzb zwierząt jednokopytowych.

pow. łódzki — Wiktorów.
pow. piotrkowski — Ogrodzona.
pow. radomszczański — Woźniki.
pow. wieluński — Łyskornia.

XV. Wścieklizna psów i kotów.

pow. kaliski — Rychnów, Blizanówek, Aleksandria, Kalisz.
pow. koniński — Pietrzyków, Tuliszków, Mariantów.
pow. łaski — Zalesie.
pow. łęczycki — Witów, Leszno.
pow. piotrkowski — Uszczyn.
pow. sieradzki — Duszniki.
pow. turecki — Zakrzew, Zdrojki.
pow. wieluński — Pieczyska, Dalachów, Czajków, Galewice, Kuźnica Lampowizna, Kopydłów, Kiełczygłów.

XVI. Wścieklizna prócz psów i kotów.

pow. kaliski — Piątek Mały, Cienin I.
pow. kolski — Kiełczewek.
pow. koniński — Pietrzyków, Pątnów, Lisiec Mały, Słupca, Węglewskie Holendry, Cienin Zaborny.
pow. łaski — Zofiówka.
pow. łęczycki — Witów.
pow. piotrkowski — Przygłów, Łęki Szlacheckie. Hucisko, Wdowin.
pow. turecki — Zakrzew.
pow. wieluński — Lipina, Wełny, Ożegów.

XVII. Pomór świń.

pow. kolski — Budy Pustkowe, Ruszków, Józefów, Babiak.
pow. łęczycki — Ktery, Nędzerzew.
pow. piotrkowski — Postękalice, Dziewuliny.

XVIII. Zaraza świń.

pow. brzeziński — Frydrychów, Stefanów.
pow. koniński — Krzymów, Bijatowo, Wąsosze, Danków, Drążno Holendry, Szczepidło, Cząstków, Ląd-Klasztor, Kędziorki, Rumin, Podgór, Patrzyków, Skrzynka Mała, Golina, Kawnice, Ranna, Popielewo, Czarków, Głodno, Kościeszki, Rokosz, Posada, Budzisław Górny, Święte, Grójec, Polic, Helenów.
pow. łaski — Ochle-Działy, Ochle kol.
pow. łęczycki — Janów, Wygorzele, Moraków, Ktery.
pow. piotrkowski — Rusociny, Koło.
pow. radomszczański — Włynice, Kruszyna, Bąkowa Góra, Grabówka, Gajęcice Stare, Radziechowice, Pławno, Wola Wydrzyna, Masłowice, Zamoście.

XIX. Pomór świń powikłany zarazą.

pow. brzeziński — Rogów, Józefów, Sangrodz, Rewica B.
pow. kolski — Józefów, Babiak.
pow. piotrkowski — Boryszów, Dziewuliny.
pow. turecki — Ksawercin.

XX. Różyca świń.

pow. brzeziński — Boginia.
pow. kolski — Janów.
pow. koniński — Depaule, Cierpisz.
pow. łęczycki — Gawronki.
pow. łódzki — Ruda Pabianicka.
pow. radomszczański — Kletnia, Rudka, Maluszyn, Mosty, Krzętów.
pow. sieradzki — Sadokrzyce, Gęsina, Drużbin, Lipiny.
pow. turecki — Grabienice, Turek.

XXI. Cholera drobiu.

pow. łęczycki —Czerników.
pow. sieradzki — Brąszewice.
pow. turecki — Grabienice, Słodków, Albertów.

385.

WYKAZ

poszukiwanej osoby, zagubionych pieczęci urzędowych i odznaki sołtysowskiej.

(Do użytku powiatowych władz administracji ogólnej województwa łódzkiego).

Nr. OC. II-20/69. Uprasza się o zarządzenie poszukiwań Alfreda Łotockiego, syna Bolesława, lat 40. O pozytywnym wyniku poszukiwań należy powiadomić bezpośrednio ojca wymienionego, zamieszkałego w Równem, ul. Biała Nr. 24.

Nr. POB. II. 8/64. W końcu lipca b. r., na terenie gminy lipniskiej, powiatu lidzkiego, zatrzymano dziewczynkę lat około 12-tu ubraną w sukienkę jasno-niebieską w kwiatki, granatowy sweterek, oraz długi okrywający głowę i zawiązany w pasie szal koloru jasno-brunatnego.

Rysopis: oczy duże, niebieskie, włosy jasne, bosa, na pytania nie odpowiada, robi wrażenie niemowy.

W związku z tym Urząd Wojewódzki prosi o przeprowadzenie dochodzeń w celu ustalenia imienia i nazwiska wymienionej dziewczynki i jej rodziców, oraz gminy, obowiązanej do opieki trwałej nad znalezionym dzieckiem.

O wyniku dochodzeń uprasza się powiadomić Urząd Wojewódzki w terminie do dnia 15 listopada br.

Nazwa artykułu	Ilość artykułów dziennie	w mies. sierpniu 1937 r. Ceny średnio gr	Koszt dzienny gr	w mies. wrześniu 1937 r. Ceny w IV tyg. gr	Ceny w V tyg. gr	Ceny średnio gr	Koszt dzienny gr
Artykuły spożywcze.							
Chleb pytlowy	1,23 kg.	31,80	39,11	33,00	33,00	33,00	40,59
Mąka pszenna	0,25 "	50,51	12,63	51,50	51,50	51,50	12,88
Kasza jęczmienna śred. gat. grubsza	0,05 "	40,20	2,10	39,80	39,80	39,80	1,99
Groch polny okrągły	0,05 "	39,40	1,97	40,30	40,30	40,30	20,1
Ziemniaki	1,50 "	9,60	14,40	9,54	9,54	9,54	14,31
Masło niesolone kuchenne	0,065 "	350,00	22,75	380,00	378,00	379,00	24,64
Mleko niezbierane	0,75 litr.	26,95	20,21	28,20	28,20	28,20	21,15
Kiełbasa zwyczajna wieprzowa	0,07 kg	200,00	14,00	200,00	200,00	200,00	14,00
Jaja kurze	1,5 szt.	8,15	12,23	10,10	10,30	10,20	15,30
Ryż	0,15 kg	65,10	9,76	65,30	65,30	65,30	9,80
Słonina	0,10 "	190,00	19,00	190,00	190,00	190,00	19,00
Mięso wołowe śred. gat. z kośćmi	0,25 "	120,00	30,00	120,00	120,00	120,00	30,00
Cukier (faryna)	0,11 "	100,00	11,00	100,00	100,00	100,00	11,00
Sól	0,10 "	32,00	3,20	32,00	32,00	32,00	3,20
Kawa zbożowa	0,04 "	133,35	5,33	133,75	133,75	133,75	5,35
Herbata	0,01 "	2000,00	20,00	2000,00	2000,00	2000,00	30,00
			237,60				245,22
Opał, światło i pranie.							
Węgiel kamienny	6,15 kg	46,00	28,29	46,00	46,00	46,00	28,29
Nafta	0,16 "	46,60	7,46	46,60	46,60	46,60	7,46
Mydło zwyczajne żółte śred. gat.	0,04 "	142,00	5,68	144,20	144,20	144,20	5,77
Mieszkanie i przejazdy.							
Mieszkanie jednoizbowe	1/30	1130,50	37,68	1130,50	1130,50	1130,50	37,68
Tramwaj	2 przejazdy	37,50	37,50	37,50	37,50	37,50	37,50
Potrzeby kulturalne.							
Gazeta		18,06	18,06	18,06	18,06	18,06	18,06
Wpis w szkole państwowej od I do IV kl.	1/30	22,42	22,42	22,42	22,42	22,42	22,42
Zeszyty szkolne	0,22 szt.	10,00	2,20	10,00	10,00	10,00	2,20
Fryzjer	1/30	150,00	5,00	150,00	150,00	150,00	5,00
Teatr (kino)	2/30	62,50	4,17	62,50	62,50	62,50	4,17
			168,46				168,55
Odzież, bielizna i obuwie.							
Velour . 2,25 mtr	rocznie	1800,00	11,10	1800,00	1800,00	1800,00	11,10
Kamgarn . 4,50 "	"	1538,60	18,96	1538 60	1538,60	1538,60	18,96
Madapolam . 60,00 "	"	105,00	17,26	105,00	105,00	105,00	17,26
Kreton . 21,00 "	"	83,00	4,77	83,00	83,00	83,00	4,77
Kamasze chromowe czarne . 3 pary	"	2109,00	17,33	2109,00	2109,00	2109,00	17,33
Zelówki męskie . 3 "	"	471,00	3,87	471,00	471,00	471,00	3,87
			73,29				73,29
			168,46				168,55
			237,60				245,22
			479,35	$\frac{7,71 \times 100}{479,35}$ = 1,61% zwyżka			487,06 — 479,35

p. o. Przewodniczący Komisji:

(—) inż. J. Jellinek

Nr. OC. II-6/14. Wójt gminy Radziwiłłów powiatu dubieńskiego województwa wołyńskiego zagubił pieczęć urzędową kauczukową z napisem „Zarząd Gminny w Radziwiłłowie — powiat Dubieński" z orłem pośrodku.

Urząd Wojewódzki podając powyższe do wiadomości prosi o wydanie stosownych zarządzeń mających na celu uniknięcie ewent. nadużyć, oraz odesłanie pieczęci w razie jej odnalezienia do Starostwa Powiatowego w Dubnie.

Nr. OC. II-6/16. Sołtys gromady Wieprzowe-Jezioro, gm. Pasieki, pow. tomaszowski, województwo lubelskie zagubił pieczątkę urzędową.

Urząd Wojewódzki podając powyższe do wiadomości prosi o wydanie stosownych zarządzeń, mających na celu uniknięcie ewentualnych nadużyć oraz odesłanie pieczątki w razie jej odnalezienia do Starostwa Powiatowego w Tomaszowie.

Nr. OC. II-6/15. Sołtys gromady Łykoszyn, gminy Telatyn, powiatu tomaszowskiego, województwa lubelskiego zagubił odznakę sołtysowską.

Urząd Wojewódzki podając powyższe do wiadomości prosi o wydanie stosownych zarządzeń, mających na celu uniknięcie ewentualnych nadużyć oraz odesłania odznaki w razie jej odnalezienia do Starostwa Powiatowego w Tomaszowie

---

VII.

387

OGŁOSZENIE ZARĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 14 października 1937 roku

o odebraniu pism.

Na podstawie art. 151 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 roku Nr. 14, poz. 134) Zarząd Miejski wzywa niżej wymienionych do zgłoszenia się w biurze Wydziału Podatkowego przy ul. Zawadzkiej 1, front, II piętro, pok. 12, celem odbioru pism, nadesłanych przez

5 Urząd Skarbowy w Łodzi:

nakazy płatnicze na państwowy podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936:

Nr. ks. bier	
3037	Saper Fajga, Drewnowska 21
3037	Saper Fajga, Drewnowska 21
3040	Pokora Stanisław, Lutomierska 13
	Rzetelna Bluma, Limanowskiego 108.

11 Urząd Skarbowy w Łodzi:

nakazy płatnicze na państwowy podatek dochodowy na rok 1935:

Nr. ks. bier.	
29	Ajzenman Moszek, Przejazd 45
72	Apelblat Dawid F., Kilińskiego 164
4932	Berger Abram, Kilińskiego 116
296	Białystok Izrael Mordka, Kamienna 10
4934	Błaszkowski Michał, Nawrot 34
525	Brzezińska Leokadia, Przędzalniana 13
531	Zapp Aleksander, Drewnowska 13
592	Cyl Kazimierz, Targowa 51
801	Derejski Wacław, Kilińskiego 94
798	Diringer Joachim, Zamenhofa 8
800	Dzuruch Jan, Kilińskiego 108
790	Ferszt Aron, Wodny Rynek 13
1029	Fronczak Ludwik, Nowa 18/20
1087	Frydman Jochet, Piotrkowska 114
1149	Ferber Gerszon, Targowa 67
1216	Gliksman Rywka, Cegielniana 23
3919	Głowińska Cyrla, Targowa 33
1304	Forelik Szmaja, Kilińskiego 117
1453	Grinszpan Majer I., Przędzalniana 36
1445	Gutman Tauba, Piotrkowska 134
1742	Introwska Eleonora, Wodna 21
1868	Janch Hugon, Kilińskiego 94
1826	Jende Wilhelm, Nawrot 19
1832	Jezierska Zofia, Rokicińska 61
4948	Jóźwiak Irena, Wodna 15
1882	Kaczka Gerszon, Składowa 19
1890	Kaczorowski Emil, Nawrot 13
1941	Kantorowicz Maryla, Główna 56
1957	Karaśkiewicz Józef, Skierniewicka 43
2441	Kaufler Ignacy, Przejazd 59
2444	Korn Moszek, Targowa 51
2236	Kozubska Michalina, Kilińskiego 100
4887	Kubiak Teofil, Kilińskiego 122
2326	Kubicki Ignacy, Przejazd 23
2568	Lewkowicz Małka, Główna 46
2687	Łabkowski Marian, Emilii 52
2714	Łukasik Władysław, Przejazd 33
2985	Maciak Kazimierz, Żelazna 13
2758	Malinicki Jankiel, Zachodnia 51
5109	Mandel Guta, Piotrkowska 116
2988	Mantaj Erwin, Złota 12
5031	Myszkowska Zofia, Przejazd 69
2998	Najman Kajla, Nawrot 39
5111	Niłowski Edward, Andrzeja 3
3164	Olszenski Dawid, Główna 62
3126	Orbach Moszek Abram, Targowa 55
3194	Parzenczewski Szmul, Kilińskiego 131
5114	Plesner Adam Abr., Nawrot 1a
3455	Puppe Helmut, Kilińskiego 85
3549	Rolnicki Chaim, Targowa 26
3551	Romanowicz Chaim, Główna 62

Nr. ks. bier.
3716 Rohr Maksymilian, Dowborczyków 13
4906 Rozenberg Samuel, Kilińskiego 131
5118 Rozensztajn Izrael, Kilińskiego 120
3620 Rozner Natalia, Kilińskiego 148
4993 Rubinsztajn Alfons, Nawrot 39 (Ozorków)
3643 Rudnicki Jakób, Główna 53
3751 Serwański Feliks, Główna 50
3776 Skotnicki Antoni, Dowborczyków 28
3833 Stankiewicz Waleria, Ks. Brzózki 22
4208 Szczycki Izrael Wolf, Kilińskiego 95
4004 Szlagman Fajwisz, Nawrot 38a
4912 Scholc Kurt, Nawrot 82
4042 Spiegler Benjamin, Przejazd 51
4065 Steigert Reinhold, Nawrot 73
4133 Szwarc Frajda, Drewnowska 42
4205 Szindler Olga Irena, Targowa 39
4655 Weingot Majer, Główna 69
4392 Wajnsztok Moszek, Targowa 16
3854 Ber Szymon, Główna 63
3856 Gliksmanówna Dora, Kilińskiego 144

nakazy płatnicze na państwowy podatek dochodowy na rok 1936:

Nr. ks. bier.
700 Einhorn Alfred, Wysoka 9
434 Białystok Regina, Zagajnikowa 89
444 Boma Chana, Dowborczyków 28
531 Czadek Teodor, Nawrot 94
771 Jałkowicz Nuchim, Warszawa, Pawia 48
790 Ferszt Aron, Wodny Rynek 13
926 Frydrych Sura, Kilińskiego 125
1367 Hessen Elza, Kilińskiego 113
1404 Hoffman Robert, Dowborczyków 21
1655 Kapitulnik Chil Majer, Główna 67
2060 Klar Aron Mordka, Główna 62
1866 Kosmala Henryk, Nawrot 53
1976 Krzeczewska Kazimiera, Nawrot 59
2073 Krzepkowski Mateusz, Rokicińska 59
2187 Lewińska Stanisława, Nawrot 38a
2461 Michalski Edward, Nawrot 43
2471 Michowska Pola, Kilińskiego 131
2661 Nowicki Hersz, Przędzalniana 39
2712 Orbach Moszek Abram, Targowa 55
2811 Peter Hinda, Nawrot 40
4354 Raczyńska Mata, Nawrot 25
3719 Szatkowski Franciszek, Cichlin, powiat Kutno
3607 Stiller Arnold, Piotrkowska 104
4052 Wiśniewska Stefania, Wodna 24
4360 Secman Erwin, Nawrot 51.

Po upływie czterech tygodni od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim doręczenie uważa się za uskutecznione.

Zarząd Miejski w Łodzi.

388.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 23 października 1937 roku

o odebraniu pism.

Na podstawie art. 151 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 14, poz. 134) Zarząd Miejski wzywa niżej wymienionych do zgłoszenia się w biurze Wydziału Podatkowego przy ulicy Zawadzkiej 1, front, II piętro, pok. 12, celem odbioru pism, nadesłanych przez

5 Urząd Skarbowy w Łodzi:

orzeczenia karne:

Nr. rej. karn.
177/37. Munzer Józef, Zduńska 4, m. 1.
176/37. Birencwajg Czarna, Zgierska 56.

7 Urząd Skarbowy w Łodzi:

orzeczenia karne:

Nr. rej. karn.
89/37. Moszkowicz Abram Ber, Łagiewnicka 38
165/37. Golc Waleria, Dworska 42.

zawiadomienie o orzeczeniu Izby Skarbowej na Odwołanie:

Nr. rej. karn.
2/36. Hut Ida, Marysińska 11.
6/37. Hult Ida, Marysińska 11.

nakazy płatnicze na państwowy podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936:

Nr. ks. bier.
19. Adler Sala, Brzezińska 90.
86. Banet Szprinca Nacha, Podrzeczna 5.
3290. Bienias Władysław, Brzezińska 90.
3396. Broner Abram, Franciszkańska 52.
282. Bronowska Tauba, Franciszkańska 57.
404. Czyżo Zygmunt, Jodłowa 9.
3425. Fajwlowicz Chana, Łagiewnicka 1/5.
553. Filipowicz Stefania, Marysińska 122.
627. Frydrych Jankiel, Zawiszy 29.
742. Głuchowski Stanisław, Franciszkańska Nr. 61.
3308. Gelbard Szlama, Łagiewnicka 21.
3307. Gereberg Moszek, Młynarska 28.
863. Grinberg Estera, Łagiewnicka 13.
2739. Łukomska Helena, Szopena 23.
1772. Manela Sura, Zgierska 28.
1776. Mansdorf Icek Moszek, Młynarska 20.
1788. Margules Izaak, Zgierska 43/45.
3403. Skompa Helena, Brzezińska 82.
2704. Szmytke Julian, Młynarska 38.
3420. Szwalberg Pesa, Zawiszy 35.
2847. Tomczak Anna, Łagiewnicka 26.
2852. Tomecka Petronela, Młynarska 22.
2973. Walczak Katarzyna, Niemojewskiego 7.
3037. Wiechucka Mirla, Łagiewnicka 1/5.
3103. Wolman Rucha, Brzezińska 2.
3471. Zylberberg Aron, Brzezińska 62.
3454. Zylberberg Josek, Młynarska 8.

9 Urząd Skarbowy w Łodzi:

Nakazy płatnicze na państwowy podatek przemysłowy od obrotu za rok 1935:

Nr ks. bier.	
2568.	Winnikow Jakób, Pierackiego 8.
2434.	Wagman Binem, Piotrkowska 42.
170.	Birencwaig Abram, Piłsudskiego 74.
574.	Frydman Icek, Piotrkowska 36.
700.	Goldfarb Zelig, Piotrkowska 24.
764.	Grauskopf Leon, Piotrkowska 26
796.	Grynberg Izaak, Piłsudskiego 45.
2907.	Kopel Wolf Josek, Zawadzka 12.
1280.	Kuszer Chaskiel, Południowa 3.
1441.	Lipszyc Chaim Majer, Piłsudskiego 65.
1481.	Łęczycki Hersz, Piłsudskiego 8.
1874.	Rawski Izrael, Zamenhofa 6.
2915.	Szpiro Josef Mendel, Piłsudskiego 64.
2997.	Sztark Pejsach Chaim, Cegielniana 28.

orzeczenia karne:

Nr rej. karn.	
77/37.	Goldfarb Zelig, Piotrkowska 24.
79/37.	Hurwicz Benia, Pogonowskiego 40.
97/37.	Rawski Izrael, Zamenhofa 6.
163/37.	Szylit Wolf, Kilińskiego 31.

Po upływie czterech tygodni od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim doręczenie uważa się za uskutecznione.

Zarząd Miejski w Łodzi

389.

OGŁOSZENIE TYMCZASOWEGO PREZYDENTA M. ŁODZI

z dnia 13. X. 1937 r. Nr. I. og. 16/116-37

o uprawomocnieniu się planu zabudowania m. Łodzi.

Na podstawie art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr. 23, poz. 202) Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, iż wobec niezgłoszenia przez osoby interesowane zarzutów stał się prawomocny, sporządzony na podstawie ogólnego planu zabudowania m. Łodzi, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 marca 1935 roku za nr. BO-34-1-61 szczegółowy plan zabudowania terenów m. Łodzi, przylegających do ul. Obywatelskiej:

od toru P. K. P. do osi przedłużenia ul. Żeromskiego w pasie po 25 m. obustronnie wzdłuż osi ulicy i dalej w tymże pasie wzdłuż osi prostego przedłużenia ul. Obywatelskiej do załamania przy ul. Czackiego, następnie od ul. Czackiego w tejże 50-metrowej szerokości pasa gruntu ukośnie przez ulicę Ordona i działki, położone przy ul. Ordona nr. nr. porz. 1, 3, 5, 4 i 6, do osi ul. Pabianickiej.

Omawiany plan zabudowania przechowany jest w Oddziale Regulacji Miasta, Plac Wolności Nr. 14, pokój 47 i może być przeglądany przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i świąt w godzinach od 10 do 12.

w/z (—) Kazimierz Kozłowski
Tymcz. Wiceprezydent Miasta

390.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ZŁOCZEWIE

z dnia 23. X. 1937 r. Nr. 19/3/37.

szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe obowiązujące na terenie m. Złoczewa

wydane na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476) przez Radę Miejską m. Złoczewa w myśl art. 43 ust. 1 pkt. „h" ustawy z dnia 23 marca 1933 roku o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

§ 1.

Miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców, oraz wszelkie place niezabudowane powinny być stale utrzymywane w należytym porządku i czystości.

§ 2.

Ulice, place, jezdnie, chodniki i ścieki uliczne (rynsztoki) powinny być stale oczyszczane ze śmieci, odpadków i nieczystości i przynajmniej raz dziennie starannie zamiatane. Zamiatanie powinno się odbywać przed godziną 7 rano. W dni suche i ciepłe zamiatanie należy poprzedzić polaniem wodą w takim stopniu, aby nie dopuszczać do unoszenia się kurzu.

W porze zimowej ulice, place, jezdnie, chodniki i ścieki uliczne powinny być oczyszczane również ze śniegu i lodu.

Ścieki uliczne (rynsztoki) powinny być utrzymywane w takim stanie, aby wody ściekowe mogły płynąć bez zatrzymywania się. Dno ścieków należy w porze letniej polewać świeżo przygotowanym mlekiem wapiennym przynajmniej raz na tydzień.

§ 3.

Podwórza, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic powinny być codziennie oczyszczane i starannie zamiatane przynajmniej raz dziennie. Zamiatanie powinno się odbywać przed godziną 7 rano. W miesiącach letnich zamiatanie podwórza i bramy należy poprzedzić polaniem wodą w takim stopniu, aby nie dopuszczać do unoszenia się kurzu; zamiatanie klatek schodowych, sieni i t. p. powinno się odbywać również w taki sposób, aby nie dopusz-

czać do unoszenia się kurzu (np. przy użyciu mokrych trocin, ścierek i t. p.).

Bramy, sienie i klatki schodowe powinny być przynajmniej raz na tydzień myte.

§ 4.

Powierzchnia podwórz w nieruchomościach mieszkalnych powinna być równa, bez wybojów i dziur.

Wody opadowe, nieczystości płynne, pomyje powinny być odprowadzane do ścieków ulicznych.

W domach nie skanalizowanych wody opadowe powinny mieć należycie urządzony odpływ do ścieków ulicznych, nieczystości zaś płynne powinny być wylewane lub odprowadzane do dołów ustępowych.

Ścieki odprowadzające (rynsztoki) powinny być szczelne, mieć gładkie dno. Powinny być tak urządzone, aby wody płynęły bez zatrzymywania się, nie tworzyły kałuż.

§ 5.

W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinny być:

a) ustępy z dołem szczelnym,
b) zbiorniki do śmieci (śmietnice) z zamykaną pokrywą lub stałe, mocno zbudowane, szczelne śmietniki z ruchomą pokrywą,
c) urządzenia do trzepania odzieży, pościeli, dywanów.

§ 6.

Ustępy ogólne powinny odpowiadać przepisom budowlanym, mieć dostateczną liczbę otworów (oczek), powinny być utrzymywane czysto i codziennie zmywane.

Doły kloaczne powinny być szczelnie zamykane, a otwory do czyszczenia zaopatrzone w zamknięcia. Doły i ustępy powinny być należycie odwietrzane przy pomocy odpowiednich wyciągów, wyprowadzonych ponad dach budynków.

§ 7.

Doły ustępowe mogą być wypełnione jedynie do 2/3 głębokości dołu. Wywożenie zawartości z dołów ustępowych powinno się odbywać od godziny 23 w nocy do godz. 6 rano jedynie w beczkach hermetycznie zamykanych.

Wylewanie nieczystości na wolne place w obrębie miasta oraz wypuszczanie nieczystości z dołów ustępowych lub klozetowych do ścieków podwórzowych, ulicznych oraz otwartych kanałów jest wzbronione.

§ 8.

Składanie wywożonych nieczystości w pobliżu zabudowań mieszkalnych, lub na miejscach uczęszczanych przez publiczność, jest niedopuszczalne.

§ 9.

W każdej nieruchomości powinny być ustawione śmietnice w liczbie odpowiadającej potrzebom mieszkańców nieruchomości w miejscu łatwo dostępnym, umożliwiającym wrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najbardziej oddalonym od studzien, lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarzane są produkty spożywcze.

Do śmietnic mogą być składane jedynie popiół, zmiotki i suche odpadki gospodarstwa domowego, które nie mogą być spalone w piecach domowych przez mieszkańców nieruchomości.

Odpadki mokre lub płynne należy usuwać do dołów kloacznych. Składanie do śmietnic przedmiotów, które ze względu na swe właściwości fizyczne lub chemiczne mogłyby wpłynąć ujemnie na całość śmietnic, jest zakazane.

Przedmioty te, jak również ziemię, gruz, większe ilości słomy, szmat i t. p. przedmioty, których w piecach domowych ze względu na niebezpieczeństwo pożaru spalić nie można, należy składać osobno i niezwłocznie z nieruchomości usuwać na miejsca przeznaczone do wywózki śmieci, gruzu i t. p. odpadków.

§ 10.

Usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków składanych w śmietnicach, przeprowadza właściciel danej nieruchomości we własnym zakresie.

§ 11.

Śmieci powinny być usuwane z nieruchomości w porze nocnej w czasie od godziny 23 do godziny 6 rano.

Śmietniki po każdorazowym opróżnieniu powinny być dokładnie wymiecione i oczyszczone.

§ 12.

Urządzenia do trzepania, odkurzana i czyszczenia odzieży, pościeli, dywanów powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien, lokali mieszkalnych i lokali, przeznaczonych do przetwarzania produktów spożywczych.

Trzepanie, odkurzanie i czyszczenie odzieży, pościeli, dywanów, materaców, mebli i t. p. w oknach, na balkonach, w sieniach, klatkach schodowych jest niedozwolone.

Trzepanie może się odbywać w godzinach od 7 do 10 rano na podwórzu, w miejscu do tego przeznaczonym.

§ 13.

Spluwaczki powinny być codziennie oczyszczane, odkażane i napełniane czystą wodą.

Spluwaczki, napełnione piaskiem, są niedozwolone.

§ 14.

Zabrania się:

1) Zanieczyszczania ulic, parków, skwerów, trawników, sadzawek, placów niezabudowanych itp. miejsc publicznych śmieciami, odpadkami, niedopałkami papierosów, plwocinami, wydalinami, pomyjami itp.

2. Zanieczyszczania podwórz, klatek schodowych, sieni itp. miejsc służących do ogólnego użytku mieszkańców domu, śmieciami, odpadkami, niedopałkami, plwocinami, wydalinami, pomyjami; zanieczyszczania ścian, siedzeń w ustępach ogólnych; wylewanie do zlewów wydalin ludzkich oraz płynów, zawierających części stałe, które mogą powodować zapchanie otworów; wylewanie wód zużytych, pomyj i innych płynnych nieczystości bezpośrednio na podwórza i do ścieków podwórzowych lub ulicznych.

3. Pozostawiania na dziedzińcach, poddaszach, w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami, nieczystościami, pomyjami, popiołem, sprzętów domowych, mebli i różnych rupieci, wyrzucania lub wymiatania na ulicę lub dziedzińce śmieci, zmiotków, odpadków, wylewania nieczystości i wód zużytych ze sklepów, balkonów, okien.

§ 15.

Utrzymywanie czystości i porządków w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach nie zabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono utrzymywanie czystości i porządku (dozorców).

Jeżeli właściciel z mocy ustawy lub umowy nie sprawuje zarządu nieruchomości, ciążący na nim obowiązek utrzymywania czystości i porządku obciąża osoby, reprezentujące prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości (opiekuna małoletniego właściciela, dzierżawcę itp.) lub sprawujące jej zarząd.

Do osób wymienionych w ustępie 1 i 2 należy utrzymywanie czystości i porządku na połowie szerokości ulicy (chodnik i połowa szerokości jezdni) wdłuż nieruchomości.

§ 16.

Utrzymywane w obrębie miasta konie, bydło, nierogacizna, ptactwo, powinny być umieszczone w specjalnie do tego celu przystosowanych pomieszczeniach, odpowiadających wymaganiom obowiązujących przepisów.

W pomieszczeniach tych powinny być stosowane środki zapobiegające wylęganiu się much oraz wydzielaniu się przykrych dla mieszkańców nieruchomości wyziewów.

Nieczystości płynne ze stajen, obór, chlewów, powinny być gromadzone w specjalnych zbiornikach nie przepuszczalnych o ścianach ocementowanych i dnach betonowych, a na zewnątrz obłożonych gliną do poziomu otaczającego terenu. Zbiorniki powinny być zaopatrzone w ruchomą, łatwo odmykalną pokrywę.

Zbiorniki powinny być opróżniane w tym czasie i w taki sam sposób, jak doły ustępowe.

Zbiorniki do składania nawozu powinny być urządzone w ten sposób, ażeby teren i powietrze były zabezpieczone od zanieczyszczania i wylęgania się much.

Za czystość i porządek w stajniach, oborach, chlewach i ptaszarniach są odpowiedzialni ich właściciele.

§ 17.

O wypadkach padnięcia zwierząt domowych (koni, bydła, trzody chlewnej, psów, kotów) właściciel ich obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić w Złoczewie miejskiego lekarza wet., który w razie stwierdzenia podejrzenia o zaraźliwą chorobę winien telefonicznie natychmiast powiadomić Starostwo Powiatowe, zabezpieczając padlinę w odpowiedni sposób do czasu przyjazdu pow. lekarza weterynaryjnego.

§ 18.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów podlegają w drodze administracyjnej karze, przewidzianej w artykule 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), to jest karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.

§ 19.

O ile zarządzenia władzy sanitarnej co do usunięcia śmieci, odpadków, oczyszczenia dołów kloacznych, gnilnych, biologicznych, nie zostaną wykonane w wyznaczonym czasie — zarządzenia te wykonane będą zastępczo w drodze przymusowej przez Zarząd Miejski na koszt zobowiązanych, niezależnie od pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej w drodze administracyjnej.

§ 20.

Przepisy niniejsze powinny być wywieszone na widocznym i przystępnym miejscu w każdej nieruchomości mieszkalnej.

§ 21.

Przepisy niniejsze obowiązują na całym obszarze miasta Złoczewa i wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Powyższe szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe zostały zatwierdzone decyzją Wydziału Powiatowego w Sieradzu z dn. 2. VIII. 1937 r. L. Gm. 6/21/37.

p. o. Burmistrz Miasta:

(—) Władysław Bartczak.

Dział nieurzędowy.

POSTANOWIENIE
Centralnej Komisji
Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Ministrze Skarbu w Warszawie.

Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu **13 lipca** 1937 r. po ustaleniu, że przeciwko planowi oddłużenia gminy miasta KŁODAWY, uchwalonemu przez Centralną Komisję Oszczędnościowo-Oddłużeniową dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 5 lutego 1937 r., nikt z interesowanych nie wniósł sprzeciwu, **stwierdza** na podstawie przepisu art. 21 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506), że plan oddłużenia gminy miasta KŁODAWY ogłoszony w N-rze 8 Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 15 kwietnia 1937 r., jest prawomocny i stanowi układ, obowiązujący strony, jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Warszawa, dnia 13 lipca 1937 r.

w/z Sekretarza Generalnego
(—) Stanisław Zakrzewski

Przewodniczący
(—) Dr. Maurycy Jaroszyński

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi rewiru 17-go, Leon Wąsowski, zamieszkały i urzędujący w Łodzi przy ul. Narutowicza Nr. 10 — obwieszcza, że w dniu 17 lutego 1938 r. od godziny 10 rano, odbędzie się w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Łodzi przy Pl. Dąbrowskiego Nr. 5 na żądanie adwokata Stanisława Fajansa, pełn. Włoskiej Spółki Akcyjnej Riunione Adriatica di Sicurta — Adriatyckie Towarzystwo Ubezpieczeń w Tryjeście — Dyrekcja dla Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie, sprzedaż z publicznej licytacji majątku nieruchomego, położonego we wsi Warchałowie, gm. Bratoszewice, powiatu brzezińskiego, województwa łódzkiego, stanowiącego własność jawnych z wykazu hipotecznego właścicieli: Michała Grabowicza i Bolesława Zawadzkiego.

Nieruchomość ta składa się z osady o pow. 3 ha 6489 m kw. zapis. do wykazu hip. „Osady Warchałów Nr.II", powiatu brzezińskiego. rep. hip. Nr. 52-1, osada powyższa została podzielona na place budowlane podług planu, sporządzonego przez mierniczego przysięgłego Kazimierza Jasińskiego w październiku 1927 r., z których już po wniesieniu wpisu subhastacyjnego, plac Nr. 13 został nabyty przez Leopolda Elbina, zaś place Nr. Nr. 18, 19 przez Izaka Jelszańskiego.

Na osadzie tej znajdują się następujące budynki, szczegółowo wymienione w opisie, dokonanym w dniu 20 kwietnia 1932 r.: 1) dom mieszkalny, drewniany, parterowy, za wyjątkiem części o dług. około 5 m, znajdującej się na sąsiedniej obcej posesji; 2) dom mieszkalny, drewniany, jednopiętrowy, wraz z werandą drewnianą; 3) dom mieszkalny, drewniany, na podmurowaniu, jednopiętrowy z 3 werandami; 4) ustęp drewniany; 5) mury z cegły do wysokości pierwszego piętra, z futrynami do okien i drzwi; 6) dom mieszkalny, murowany, parterowy, z werandą, oraz szopą drewnianą; 7) dom mieszkalny, drewniany, parterowy z gankiem, oraz dwoma szopami, szczytowymi, drewnianymi, a także 8) ustęp drewniany. Na osadzie tej rośnie kilkadziesiąt drzewek olszowych i wierzbowych, przyczem mury wykazane pod poz. 5 stanowią własność Józefa Bartczaka, dom murowany wraz z werandą i szopą drewnianymi, wykazany pod poz. 6 stanowi własność Ignacego i Jana braci Nowakowskich, zaś dom drewniany z szopami i gankiem, oraz ustęp (poz. 7 i 8) stanowią własność Józefy Nowakowskiej i Antoniego Tokarskiego, mury powyższe znajdują się na placu oznaczonym Nr. 31, zaś pozostałe budynki na placu Nr. 32. Pomienione place zostały nabyte przez właścicieli budynków względnie murów, którzy jednakże swych tytułów własności nie ujawnili w wykazie hipotecznym.

Powyższa nieruchomość w zastawie nie znajduje się, zostanie sprzedana w całości. Posiada księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym w Piotrkowie dawniej, a obecnie w Łodzi, oraz obciążona jest: 1) kaucją na kwotę dol. 3000.— zamienioną na czysty wpis hipoteczny do tejże wysokości; 2) hipoteką prawną na kwotę złotych 8123 gr. 50; 3) ostrzeżeniem na kwotę dol. 530.— z % % i kosztami, oraz 4) zaległymi podatkami na kwotę zł. 8754 gr. 87.

Sprzedaż rozpocznie się od ceny szacunkowej zł. 25.000.— a zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadium w kwocie 2.500 zł.

Akta sprawy licytacyjnej mogą być przeglądane w kancelarii Komornika do czasu przedstawienia akt do Sądu (art. 248 Tymcz. Instr. Ogólnej dla Sądów), a od tej chwili w kancelarii II Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Łodzi.

Komornik
(—) Leon Wąsowski

OGŁOSZENIE O PRZETARGU
z dnia 20. X. 1937 r.

Zarząd Gminy w Stefanowie gminy Wiskitno powiatu łódzkiego ogłasza przetarg publiczny na roboty stolarskie budującej się 7-klasowej szkoły powszechnej w Wiskitnie.

Szczegółowych informacji udziela i oferty przyjmuje Zarząd Gminny w Stefanowie codziennie w godzinach od 8 do 15. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 8 listopada r. b. o godzinie 13-ej.

(—) Bartoszewski Antoni.
Wójt.

OGŁOSZENIE.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi podaje niniejszym do wiadomości, że nieruchomości łódzkie: nr. hip. 843-f rep. hip. 3961 i nr. h. 843-DE rep. hip. 3962, przy ulicy Żwirki — obciążone pożyczkami tegoż Towarzystwa, z powodu spełzłych pierwszych licytacji — wystawione zostały na zasadzie § 114 (§ 96) na powtórne licytacje, które rozpoczną się od sum nieumorzonych części pożyczek Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, z dodaniem narosłych zaległości, kosztów i kar i z obowiązkiem spełnienia warunków licytacyjnych, wzmiankowanych w § 97 (§ 79) Ustawy tegoż Towarzystwa.

Licytacjami objęte są: plac, budynki, oraz maszyny, stanowiące na zasadzie art. 524 K. C. nieruchomości z przeznaczenia.

Powtórne licytacje nieruchomości nr. hip. 843-f i 843-DE odbędą się przed niżej wymienionymi notariuszami, przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi, przy ul. Pomorskiej 21, o godz. 11-ej.

Powtórna licytacja nieruchomości nr. hip. 843-f odbędzie się dnia **15-go grudnia 1937 roku** przed notariuszem B. Witkowskim. Wadium do powtórnej licytacji wynosi zł. 10.180,—. Cena wywoławcza zł. 61.026 gr. 57.

Powtórna licytacja nieruchomości nr. hip. 843-DE odbędzie się **dnia 15-go grudnia 1937 roku** przed notariuszem R. Wodzińskim. Wadium do powtórnej licytacji wynosi zł. 50.940,—. Cena wywoławcza zł. 326.737 gr. 97.

W razie gdyby dzień wyznaczony do powtórnych licytacji był świąteczny sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w dokumentach poszczególnych nieruchomości Ksiąg Hipotecznych nr. 843-f rep. hip. 3961 i 843-DE rep. hip. 3962, oraz w Biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi, przy ulicy Pomorskiej nr. 21 i tamże przeglądane być mogą.

Łódź, dnia 30 października 1937 r.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi.

Nr. 3392/EGZ.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi

podaje do powszechnej wiadomości, że niżej wyszczególnione nieruchomości w Łodzi położone, obciążone pożyczkami Towarzystwa, za niezapłacone raty wraz z zaległościami, wystawione zostały na sprzedaż przez publiczne licytacje odbywać się mające o godz. 11-ej z rana przed niżej wymienionymi notariuszami przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w księgach hipotecznych odpowiednich nieruchomości, oraz w biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi i tamże przeglądane być mogą.

W razie, gdyby dzień wyznaczony dla sprzedaży był świątecznym, sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Nr. Nr. hipoteczny nieruchomości	Przy ulicy	Wadium	Licytacja rozpocznie się od sumy	Przed notariuszem	Dnia
47-h-a	Gdańskiej	30.000	225.000	K. Okszą-Strzeleckim	27. stycznia 1938 r.
188	Żydowskiej	14.340	107.550	R. Wodzińskim	" " "
270-cc	Zakątnej	20.820	156.150	S. Baranowskim	28. stycznia 1938 r.
270-tt	Żeromskiego	24.000	180.000	H. Klesem	" " "
271-k	Śródmiejskiej	48.000	360.000	P. Lewieckim	" " "
423-a	Kilińskiego	18.400	138.000	Sz. Tułeckim	" " "
489	Południowej	22.900	171.750	B. Witkowskim	" " "
534	Piotrkowskiej	5.740	43.050	R. Wodzińskim	" " "
535	Piotrkowskiej	28.780	215.850	J. Zaborowskim	" " "
640-cc ros. dd	Skrzywana	3.780	28.350	H. Klesem	31. stycznia 1938 r.
787-R	Legionów	9.920	74.400	P. Lewieckim	" " "
798-k	28 P. Strz. Kaniowskich	27.820	208.650	A. Rżewskim	" " "
805-a	Gdańskiej	460	3.450	K. Okszą-Strzeleckim	" " "
897-c-n	Brzozowej	6.400	48 000	Sz. Tułeckim	" " "
972-ros.Ł	Częstochowskiej	6.000	45.000	B. Witkowskim	" " "
1284-a	Rokicińskiej	3.580	26.850	R. Wodzińskim	" " "
1293-a	Żelaznej	1.280	9 600	J. Zaborowskim	" " "
1296	Sienkiewicza	41.240	309.300	S. Baranowskim	1 lutego 1938 r.
1351	Traugutta	4.100	30.750	H. Klesem	" " "
2308	Senatorskiej	9.860	73.950	Sz. Tułeckim	" " "
2311	Rembielińskiego	10.000	75.000	B. Witkowskim	" " "
2538	Południowej	21.200	159.000	R. Wodzińskim	" " "
2582	Łąkowej	54.000	405.000	J. Zaborowskim	" " "
2604	Przejazd	5.000	37 500	S. Baranowskim	3 lutego 1938 r.
4823	Kraszewskiego	6.000	45.000	P. Lewieckim	" " "
1188	Targowej	36.580	274.350	R. Wodzińskim	" " "
420-a	Kilińskiego	14.700	110.250	P. Lewieckim	4 lutego 1938 r.
749/749-a	Piotrkowskiej	16.780	125.850	Sz. Tułeckim	" " "

Łódź, dnia 15 października 1937 r.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi.

OGŁOSZENIA DROBNE

Arkusz Franciszek, syn Szymona, rocznik 1909, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kutnie. 1635-1-1

Bury Walerian, w Lublinku, skradziono pozwolenie na prawo prowadzenia pojazdów mechanicznych, wydane w Poznaniu. 1539-3-2

Brylant Ruchla, w Łodzi, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1641-1-1

Beserman Szymon, rocznik 1904, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi, kategoria C 11, ks. pol. 381. 1609-1-1

Bernhajm Dawid, syn Wolfa, rocznik 1911, w Łodzi, skradziono książeczkę wojskową i dowód osobisty wydane w Łodzi. 1625-1-1

Biderman Jakób, w Łodzi, ul. Północna 9, zgubiono świadectwo Przemysłowe VIII kat. wydane przez VIII Urząd Skarbowy w Łodzi. 1633-1-1

Blumsztajn Jakób Icek, syn Moszka, rocznik 1908, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1638-1-1

Błaszczyk Stanisław, zamieszkały w Piotrkowie-Tryb. ul. I Maja 14, zgubił książeczkę Stanu Służby Oficerskiej. 233-1-1

Berysz Rozman, Żydowska 2, zgubił dowód osobisty, książeczkę wojskową wydaną w Łodzi.

Bresler Josek Tomaszów-Mazowiecki, Piłsudskiego Nr. 33, zgubił książeczkę wojskową. 261-1-1

Cudkowicz Moszek, syn Henocha, rocznik 1914, w Łodzi, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. bezpł. 1-1

Ceter Icek, w Tomaszowie-Mazowieckim, ul. Władysława 14, zgubił książeczkę wojskową. 229-1-1

Cierpikowski Tadeusz, w Łodzi. Chełmińskiego 24, skradziono zezwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie 1660-1-1

Eisenbraun Gert, zamieszkały, Łódź, Piotrkowska 147, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Łódzkie Starostwo Grodzkie w Łodzi. 1380-3-3

Fuks Otto, Łódź, ul. Krzywa 2, zgubił dyplom mistrzowski, wydany przez Izbę Rzemieślniczą w Łodzi. 1615-1-1

Frenkel Izrael Rywen, w Łodzi, Stary Rynek 15, zgubił świadectwo Przemysłowe kat. IV handlowej. 1640-1-1

Frydloch Chil, syn Szaji, rocznik 1909, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Zawierciu i odcinki meldunkowe 1619-1-1

Fiszel Brand, syn Szymona, rocznik 1916, w Łodzi, zgubił dowód osobisty, zaświadczenie wojskowe i książeczkę P. K. O. wydane w Łodzi. 1646-1-1

Faktor Sz. M. w Łodzi, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną w Łodzi i weksel na zł. 100 wystawiony przez H. M. Faktor. 1653-1-1

Finkas Edmnnd, syn Jakóba, rocznik 1912, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1626-1-1

Firma „Sampol" w Łodzi, zgubiono zaświadczenia koncesyjne, na autobusy A. 45074, A. 45071 i A. 45073 oraz rozkłady na trasie Łódź—Koło i Łódź—Grabów. 1665-1-1

Firma Gustaw Keilich, Orla 25, zgubiła znaki rejestracyjne do wozów konnych Nr. 2070 i 2084 wydane przez Zarząd Miejski m. Łodzi 1655-1-1

Grinfeld Ruchla Hena, w Kaliszu, Stawiszyńska 13, zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Konsulat w Tel-Awiwie. 1611-3-1

Gieclik Zelik rocznik 1909, zamieszkały w Poddębicach, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kutnie i 2 dowody tożsamości koni seria A Nr. 263484 i 305294. 1630-1-1

Gutknecht Otton, w Łodzi, ul. Limanowskiego 221, zgubił rewolwer „Melior" kal. 6,35 Nr. 19703 1644-3-1

Golc Albertyna, w Łodzi, zgubiła dowód osohisty, wydany w Łodzi. 1645-1-1

Góral Józef, zamieszkały w Kaliszu, rocznik 1912, zgubił w dniu 4 czerwca 1937 roku książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu. 112-1-1

Gdański Mojżesz Abram, syn Hersza, rocznik 1911, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1636-1-1

Gromana Janina, wieś Mainik, zgubiła dowod osobisty, wydany przez Zarząd Gminny Połaniec. 1661-1-1

Górniak Stanisław, syn Teofila, rocznik 1905, w Chociszewie, skradziono książeczkę wojskową i kartę mob. wydane w Kutnie. 1662-1-1

Grynbaum Abram Icek, w Łodzi, skradziono prawo jazdy, Nr. 9214, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1669-3-1

Giska Józef, zgubił kartę rzemieślniczą Nr. 4/1134/29 wydaną przez Starostwo Powiatowe Brzezińskie 1683-1-1

Głogowski Szaja, zamieszkały w Piotrkowie-Tryb. przy ul. Al. 3-go Maja 14, zgubił książeczkę wojskową. 262-1-1

Grodzicki Aleksander, w Pabianicach, Plac Dąbrowskiego 23, zgubił rewolwer kat. 635 Nr. 1019034. 1505-3-3

Günther Jadwiga, w Łodzi, Skarbowa 9, zgubiła paszport zagraniczny z dnia 14. 8. 1937 r. B. A. 7/2868/37, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 1390-3-3

Grudziński Rafał, w Łodzi, Sienkiewicza 147, zgubił tylny znak rejestracyjny motocykla Nr. 16. 45746. 1537-3-2

Hochenberg Mojsze, syn Arona Mordki, rocznik 1910, skradziono dowód osobisty i książeczkę wojskową, wydane w Łodzi. 1632-1-1

Herc Mojżesz Mordchaj, syn Szmula, rocznik 1911, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Lublinie bezpł. 1-1

Herman Adolf, Pabianice, Rejmonta 3, zgubił dowód osobisiy, wydany przez Magistrat m. Pabianic. zł. 1328/V-1-1

Hirszberg Maurycy, w Łodzi, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi 1643-1-1

Haładaj Stanisław, syn Marcina, rocznik 1911, w Łodzi zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1657-1-1

Izralewicz Josek, w Łodzi, ul. Rzgowska 133, zgubił kwity za dostarczany lód Olszewskiemu. 1618-1-1

Idzikowski Stanisław, zamieszkały w Bukowie gm. Bełchatówek, zgubił pozwolenie na broń. 230-1-1

Inż. Halpern i Ganc, Łódź, Gdańska 117, zgubili dowód tożsamości samochodu osob. A 47-404. 1680-3-1

Janiak Jan, w Łodzi, zgubił świadectwo szkolne, wydane przez Kierownictwo Szkoły Pows echnej Nr. 71. 1650-1-1

Janczak Jan, wieś Czerników, gm, Piątek, zgubił książeczkę wojskową. 973-3-3

Kuperwasser Moszek Lejb, syn Szmula Szapsza, rocznik 1911, w Konstantynowie, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1607-1-1

Kupczyński Stanisław, zamieszkały w Łodz i, przy ul Łącznej 7, m. 178, w pierwszych dniach września roku 1937, zgubił pozwolenie na krótszą broń kal. 7/65 Nr. 24599, wydane przez Łódzkie Starostwo Grodzkie' ważne do 31/XII 1937 r. 1617-1-1

Kon Abram, syn Moszka, rocznik 1911, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1621-1-1

Krystek Bolesław, syn Andrzeja, rocznik 1893, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1623-1-1

Kleiner Hile, syn Jakóba, rocznik 1915. w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1624-1-1

Kawałek Jakób Beniamin, syn Dawida, rocznik 1904, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1629-1-1

Kwiecinski Stefan, rocznik 1911, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Koninie. 216-1-1

Kulman Wilhelm, w Tomaszowie-Mazowieckim, Projektowa 16, zgubił książeczkę wojskową. 238-1-1

Komunikacja Autobusowa Kalisz-Sieradz-Łódź, w Kaliszu, Pl. Konstytucji 3, zgubiła 3-ch rozkładów jazdy. 1685-3-1

Kubera Zygmunt wieś Kolumna, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łasku. 221-1-1

Koft Szmul-Nusen z Kalisza Rynek-Dekerta 5, zgubił książeczkę wojskową. 266-1-1

Księski Jakób Icyk, syn Lejzora, rocznik 1918, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Łodzi. 1620-1-1

Kania Edward, w Łodzi, zgubił tymczasowe zaświadczenie samochodu i dowód tożsamości Nr. A. 47455. 1631-3-1

Kurowski Józef, syn Franciszka, rocznik 1883, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Sieradzu, 220-1-1

Kubiaczyk Józef, rocznik 1901, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łasku. 240-1-1

Kin Edmund, w Sokołowie gm. Izbica rocznik 1913, syn Augusta, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Koninie. 193-1-1

Kin August, w Sokołowie gm. Izbica syn Henryka, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Izbę Rzemieślniczą w Łodzi. 193-1-1

Kleczewski Michał Jakób, urodzony 13. VII 1909, zamieszkały w Izbicy Kujawskiej, zgubił książeczkę wojskową kat. E wydaną w Kole 1675-1-1

Krześniak Stefan, syn Jana, rocznik 1913, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1670-1-1

Karp B. unieważnia weksle, z wystawienia Apolonii Jentys 35 zł. płatny 13/XI i 35 zł. pł. 20/XI Bronisławy Fryc zł. 35 płatny 2/X i 35 zł. pł. 2/XI Stanisława Górskiego zł. 50 pł. 1/X. 1559-3-2

Książka z kotłowni za Nr. 22204, na imię Michał Śpiewak i S-ka, Łódź, Piotrkowska 252/4/6, wydana przez Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w Warszawie, Okręg Łódzki zginęła. 1388-3-3

Laskowski Józef Godynice, zgubił dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy Godynice. 251-1-1

Lipszyc Dan, syn Lejzera, rocznik, 1893, w Łodzi, zgubił dokument wojskowy, wydany w Łodzi 1648-1-1

Lisner Chil, rocznik 1897, zamieszkały w Zelowie, ulica Św. Anny Nr. 7, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łasku. 217-1-1

Lison Józef, syn Roberta, rocznik 1913, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Koninie. 246-1-1

Lenz Szarlotta Maria, w Łodzi, skradziono dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1664-1-1

Lewin Pinches Jakób, syn Binema, rocznik 1908, w Łodzi, zgubiono dowód osobisty i książeczkę wojskową. 1672-1-1

Łazarzowi Reznikowi, syn Mowsza Dawida, rocznik 1910, zostały skradzione: zaświadczenie wojskowe, wydane w Łodzi i dowód osobisty, wydany przez Starostwo Grodzkie w Łodzi. 1658-1-1

Mitelsztajn Izrael Lajb w Ujeździe, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Brzezińskie, 1398-3-3

Morgenstern Daniel, w Łodzi, Śródmiejska 39, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1622-1-1

Majątek Dąbrowa Radliczyce, gm. Marchwacz, pow. kaliskiego, zgubiono książkę kotła Nr. 23202 Nr. Woj. 1939. 227-3-1

Milsztain G. i S-ka w Sulejowie, zgubił dodatkową kartę rejestracyjną P. F. D. Nr. A 45256. 1642-1-1

Mielczarek Nikodem, zamieszkały w Koninie, ul. Piłsudskiego 8, zgubił książeczkę wojskową i dowód osobisty. 191-1-1

Maciejewski Piotr, syn Franciszka, rocznik 1895, skradziono książeczkę wojskową i legitymację krzyża Walecznych. 1673-1-1

Namiecińska Helena, Chojny wieś Józefów, zgubiła dowód osobisty, wydany w Chojnach 1646-1-1

Nolbrzak Stanisław, zamieszkały w Tomaszowie-Mazow. zgubił książeczkę wojskową. 232-1-1

Nowak Eliasz, w Łodzi, zgubił świadectwo przemysłowe VII kat. wydane przez VI Urząd Skarbowy w Łodzi 1616-3-1

Olborski Stanisław, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Wielgomłyny. 223-1-1

Olczak Eufenia, w Łodzi, zgubiła legitymację szkolną, wydaną przez P. Szk. P. Z. w Łodzi. 1639-1-1

Pieczewski Piotr, w Łodzi, ul. Marszałkowska Nr. 14, zgubił rewolwer Mauzer kal. 6.35, Nr. 404793. 1548-3-2

Pierznianka Chil, Łódź, Podrzeczna 8, skradziono dowód osobisty i weksel na 200 złotych, płatny 30 stycznia 1938 r. wyst. M. Izrałewicz, zlecenie M. Pelty ż-ro Wajdengarten. 1376-3-3

Pacanowski Leiser Mordcha, syn Moszka, rocznik 1917, w Łodzi, zgubił kartę rejestracyjną, wydaną w Łodzi, 1608-1-1

Pilarski Edward, w Kole, klasztor, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Zbiersk. 175-1-1

Palińskiej Angelice, skradziono legitymację szkolną Nr. 33, wydaną przez Gimnazjum Żeńskie, A. Rothert w Łodzi na rok szkolny 1937/38 1682-1-1

Pytel Teofil, w Mykanowie, zgubił wyrok cywilny Sądu Grodzkiego w Pławnie z roku 1937 na Józefa i Agnieszkę Kostka w Zawadach na zł. 104. 190-1-1

Przybysz Stefan z Tomaszowa-Mazow. Niecała 18, zgubił książeczkę wojskową. 265-1-1

Piotr Pabisiak, rocznik 1912, syn Stanisława, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. zl. 1383/V-1-1

Poterała Tadeusz Bonifacy, zamieszkały we wsi Bychlew gminy Widzew, zgubił dowód osobisty wydany w gminie Widzew. zl. 1387/V-1-1

Popowski Chaim Szlama, syn Abrama, rocznik 1898 w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 1613-1-1

Poznański Dawid, w Łodzi, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1614-1-1

Rogola Józef, rocznik 1903, Góra Św. Małgorzaty, pow Łęczycki, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kutnie 76-1-1

Rudolf Karol, uczeń klasy II-giej, zgubił legitymację za Nr. 120, wydaną przez Gimnazjum Męskie Zgromadzenia Kupców m. Łodzi. 1666-1-1

Rapoport Pinches Dawid, syn Hersza Towji i Hindy, urodzony w roku 1911, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1674-1-1

Rakowski Wacław, zgubił zezwolenie na broń, oraz kartę łowiecką, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Łodzi. 1597-3-2

Szumińskiej Felicji z Szadku, skradziono zostały trzy blankiety wekslowe po 1000 złotych z jej podpisem. Ostrzega się przed ich nabyciem. 990-3-3

Stamirowski Eugeniusz, Grabowa Nr. 11, zgubił dyplom mistrzowski, wydany przez Cech Rzeźniczowędliniarski w Łodzi. 1523-3-3

Sudak Izaak, Łódź, Anstadta 1, zgubił przedni znak rejestracji A.-46-425. 1602-3-2

Strzelczyk Władysław, w Grzeszynie, zgubił rewolwer kalibru 6.35, Nr 11534. 1591-3-2

Spółka „Samochód" w Tomaszowie-Mazowieckim zgubiono tymczasowe zaświadczenie na autobus Nr. A. 45018. 1551-3-2

Szmalewicz Szmul Pinkus w Łodzi, zgubił świadectwo przemysłowe VIII kat. Południowa 8 i świadectwo III kat. handl. Południowa 8. 1610-1-1

Szkop Icek Szmul, w Zelowie, zgubił dowód osobisty, wydany w Zelowie. 1652-1-1

Szczepański Mieczysław, zamieszkały w Łęczycy, zgubił zezwolenie na broń, wydane przez Starostwo Łęczyckie. 235-3-1

Szacowny Władysław, wieś Szkudłowka gm. Młodojewo, zgubił dowód osobisty Nr. 999216, wydany przez Zarząd Gminny Młodojewo dn. 7/VI 34 r. 234-1-1

Stroński Józef, w Tomaszowie-Mazowieckim, Koszykowa 8, zgubił książeczkę wojskową 239-1-1

Stanczykowski Juliusz Jan, syn Piotra, rocznik 1911, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1659-1-1

Staniucha Franciszek, rocznik 1903 w Woleniu gm. Błaszki, zgubił dowód osobisty wydany w Błaszkach, zaświadczenie wojskowe, wydane w Kaliszu i inne świadectwa zawodowe bezpł. 247-1-1

Sadowski Antoni, rocznik 1911, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Kaliszu. 248-1-1

Schweikert Kurt, Łódź, Sierakowskiego 38, zgubił świadectwo 6 kl. szkoły powszechnej Nr. 118 1679-1--

Sturm Rajnhold, Łódź, Pograniczna 46, zgubił znak rejestracyjny motocykla M-45-206. 1676-3-1

Skradziono książeczkę wojskową wydaną w Łodzi na imię Hersza-Lajba Kusego, urodzony 1913, syn Icka Jakuba, zamieskały Łódź, 11-go Listopada 90. 1677-1-1

Sywoszówna Frejda, Łódź, zamieszkała przy ulicy Bazarnej 7, zgubiła dowód osobisty wydany w Kole. 1678-1-1

Tomański Czesław, rok 1908, syn Jana, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydaną w Łodzi. 1684-1-1

Unieważniam zgubioną legitymację urzędową, wystawioną na nazwisko Marjana Tyszkiewicza przez Inspektorat Szkolny w Wieluniu. 231-1-1

Ubezpieczalnia Społeczna w Tomaszowie-Mazowieckim, unieważnia legitymację ubezpieczeniową Nr. 4163490 wystawioną na imię Stefanii Iwanow. 249-1-1

Ubezpieczalnia Społeczna w Pabianicach, unieważnia zgubioną legitymację Nr. Nr. 3995998 i 4024422. 250-1-1

Viallet Alfred, zamieszkały w Łodzi, ul. Wólczańska 219, skradziono w dniu 25. IX. 1937 r. prawo jazdy samochodowej, kartę członkowską Łódzkiego Automobilklubu i francuską legitymację wyborczą. 1536-3-3

Wojańczyk Antoni, zamieszkały w Gołygowie, gm. Kruszów, zgubił dowód osobisty, wydany w Sosnowcu. 993-3-2

Weinberg Gitla, w Łodzi, Brzezińska 29, zgubiła dowód osobisty, książeczkę P. K. O. wydane w Łodzi. 1542-3-2

„Wiarus" Sp. z ogr. odp. w Łodzi, ul. Lutomierska 13, zgubiła dowód rejestracyjny wraz z kartą kontroli opłat Nr. A. 45165. 1376-3-3

Wypych Stefan, syn Józefa, rocznik 1913, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł.-1-1

Wohlrab Lydia, w Łodzi, zgubiła książeczkę oszczędnościową Nr. 82107 Banku Przemysłowców Łódzkich. 1637-3-1

Wąs Stanisław, zamieszkały w Tomaszowie-Mazowieckim, ulica Kolejowa 27, zgubił książeczkę wojskową. 237-1-1

Wolny Walenty, syn Wojciecha, rocznik 1908, Wierzchlas gmina Storzenice, skradziono książeczkę wojskową wydaną w Wieluniu. 141-1-1

Windman Jankiel, w Piotrkowie-Trybunalskim, Słowackiego 68, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie. 205-1-1

Wajden Chil, w Łodzi, skradziono dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1671-1-1

Wolfstein Hersz zamieszkały w Tomaszowie-Mazowieckim przy ulicy Jerozolimskiej Nr. 16, zgubił książeczkę wojskową. 260-1-1

Zjednoczone Zakłady, Scheiblera i Grohmana w Łodzi, zgubiły znak rejestracyjny samochodu Nr. A. 47301.— 1567-3-2

Zgubiono przedni znak rejestracyjny samochodu A. 47642, wydany przez Urząd Wojewódzki w Łodzi, firmie Przemysł Chemiczny „Boruta", Sp. Akc. w Zgierzu. 1374-3-3

Zgubiono dowód tożsamości konia, Nr. 719645 seria E. na nazwisko właściciela Jóźwiaka Franciszka, w Łodzi, ul. Wilcza 6. 1627-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria D. Nr. 278700 wystawiony na nazwisko właściciela Albrechta Rajmunda w Widzewie. 1628-1-1

Zgubiono 3 dowody tożsamości koni Nr. F. 471020 E. 847181 i F. 678892 wystawione na nazwisko właściciela Gliksmana Mordki zamieszkałego w Zdunskiej Woli. 1649-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia Nr. 258190 seria B. wystawiony na nazwisko właściciela Janiaka Walentego w Kolonii Dąbrowo. 218-1-1

Zoller Karol Reinhold, syn Gustawa, rocznik 1909, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 1656-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A. Nr. 360313 wystawiony na nazwisko właściciela Kaszyńskiego Władysława w Warcie. 219-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria E. Nr. 707731 wystawiony na nazwisko właściciela Gralińskiego Piotra w Chorzewie. 228-1-1

Zylbernadel Izrael, zamieszkały w Tomaszowie-Mazowieckim ulica Krzyżowa 19., zgubił książeczkę wojkową. 236-1-1

Zaginął dowód tożsamości samochodu Gracham-Paige wystawiony na Zarząd Powiatowy w Sieradzu. 1663-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria D. 782978 wystawiona na nazwisko właściciela Magiera Oskara w Konstantynowie. 1667-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria E. Nr. 685403 wystawiony na nazwisko właściciela Woźniaka Wincentego zamieszkałego w Kłodawie ulica Bierzwieńska Nr. 4. 213-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria E Nr. 716683 wystawiony na nazwisko właściciela Franciszka Graczyka ze wsi Krzepocin, gmina Tkaczew. 207-1-1

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminny w Tkaczewie na nazwisko Strzałkowskiej Zofii z kolonii Wichrów gmina Tkaczew. 207-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria E. Nr. 737095 wystawiony na nazwisko właściciela Mroziaka Karola ze wsi Solca Mała gmina Tkaczew. 207-1-1

Ziemniak Józef, syn Piotra, rocznik 1904, we wsi Tyniec, szosa Turecka, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Kaliszu w roku 1927. 211-1-1

Zieliński Stanisław Jan r. 1896 syn Jana, zamieszkałego w Łodzi, 28 p. Strzelców Kaniowskich 12, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi. 1681-1-1

Zaginęły weksle: Zł. 494.50 z wystawienia H. Nowomiast na zlecenie Glass i S-ka pł. 1 listopada 1937 r. w Tomaszowie Mazowieckim, Zł. 500.— z wystawienia H. Nowomiast na zlecenie Glass i S-ka płatny 15 listopada 1937 w Tomaszowie Mazowieckim; Zł. 300:— z wystawienia Braci Antoni i Edward Jagodzińscy na zlecenie Glass i S-ka płatny 5 grudnia 1937, w Tomaszowie Mazowieckim. F.-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria F. Nr. 745870 wystawiony na nazwisko Jana Góry ze wsi Konary. 252-1-1

Zgubiono dowód tożsamości, konia seria E. Nr. 703377 wystawiony na nazwisko Stanisława Michałka wieś Sierzchów gmina Koźminek powiat Kaliski. 264-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A. Nr. 315444 wystawiony na imię Franciszka Marczyka z kolonii i gminy Długie, powiatu Brzezińskiego. 253-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria D. Nr. 966570 wystawiony przez Rejonowy Inspektorat Koni w Gnieźnie na nazwisko Chlebowskiej Franciszki we wsi Pietrzyków. 174-1-1

Prenumerata wynosi: kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18.— wraz z przesyłką pocztową.

Konto w P. K. O. Nr. 602355 Łódzki Dziennik Wojewódzki, Łódź

Adres Redakcji i Admin.: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 158-50. **Administracja** czynna od godz. 10—12.

Cena pojedynczego egzemplarza 75 gr.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 15 groszy za wyraz, najmniej zł. 1.50 — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Reklemacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Zakłady Graficzne J. K. Baranowskiego w Łodzi, Piotrkowska 111, tel. 138-60. 24/37.